XXIV. évfolyam, 29. szám
Ára: 1,80 Ft
1968. július 18.

Ludas Matyi

A kísérők már versenyeznek . . .

AMÍG JÖN A PINCÉR

SZÉLCSEND A VÁLLALATI ÜDÜLŐBEN

Az igazgató kartárs vitorlázni akar...

DOLGOZÓ HABLEÁNYANYA

a szerkesztő helyett üzeni...

Az olvasók általában rengeteg intim kérdést tesznek föl a film és színházi lapok szerkesztőinek: magyar és külföldi művészekkel kapcsolatosan. Kíváncsiságuk azonban többnyire kielégítetlen marad. Pedig az alábbi szerkesztői üzenetek példásan bizonyítják, igenis, lehet az arra rászorulókon segíteni.

I. Á. ÁGNES, BUDAPEST

Kedvencének, Aradszky Lászlónak változatlanul harminckét foga van, ebből kettő tömve. Hogy leszerződik-e a Fradihoz tartalékkapusnak? Ez a jövő titka, pillanatnyilag esti szakácstanfolyamra jár, a múlt héten is jelesre sütötte a töpörtyűs pogácsát. Reméljük, kéthetes korában készült fényképét megkapta — ugye, milyen csini baba? Így hasrafekve egészen olyan, mint egy kislány.

BORBOLYA BALÁZS, MÁND

Jók az értesülései, Sandy Shaw berber tarka kandúrja, Putymanku nyerte a párizsi macskanyávogási Grand Prix-t. Ami nem is csoda, a tüneményes énekesnő maga idomította a tüneményes cicát, s jutalmul saját kezűleg fogott számára néhány egeret.

A férjhezmeneséről szóló hírek még megerősítésre szorulnak, legesélyesebb jelölt a 115 éves Sam Samuelton, a chicagói tökmagkirály, de Ban Ben Bim kuwaiti sejk is pályázik rá. Sandy lenne a 97. felesége. Ha létrejön a frigy, automatikusan 137 gyermek boldog anyja lehetne.

N. N. BP.

Ön nyert — a szóban forgó sexbombának eddig 767 szeretője volt. Ebbe a számba természetesen nincsenek beszámítva a férjek (összesen nyolc) s három további férfi szerepe nem tisztázott.

BARIKA BABA, BUDAPEST

Hogy a feltűnést elkerüljék, a Beatles-együttes jelenleg sziámi ikerré álcázva Pago di Olgóban nyaral, ahol a világ legjobb kocsonyás makaróniját főzi Santa Lucia asszony, a Paradájszhoz címzett fogadó tulajdonosa. A visszavonulásukról már több hír is fölröppent, állítólag Ringó megpályázta Liverpool egyik külső kerületének helyettes utcaseprői állását, a többiek egyszerűen a munkanélküli segélyből kívánnak megélni.

REMEK LAJOS, BUDAPEST

Brigitte Bardot mellbősége 120 cm, derékmérete 50 cm, fülének keresztmetszete 30 mm, bal lapockájának területe négy négyzetdeciméter. Ásítás közben a bal szemét behúnyja, étkezés alkalmával a száját kinyitja. Teljesen meztelenül született, jelenleg is több nudista egyesület tiszteletbeli elnöke. Újabban fogyókúrázik, egész napi tápláléka húsz deka sárgarépa, némi citromhéj, na még két palack jégbehűtött keserűvíz.

PÓTLÉK PÁL, RIMÁNCS

1. Nincs tudomásunk róla, hogy Federico Fellinit verné a felesége, Giulietta Masina.

2. Az említett világhírű filmíró nem horkol álmában, csak hangosan beszél. Ilyenkor a következőket mondja: Na bum, és akkor mi van? Kopj le! Borulj a tüdőmre!

Hiába, valamikor csak a Józsefvárosból indult el.

ABLÉZ MATILD, BOKORTŐ

Latinovits Zoltánnak a tavalyihoz képest csakugyan csökkent a haja, éppen százötvennel kevesebb, őszül is, jelenleg 657 ősz hajszála van, de nincs kizárva, hogy eggyel tévedtünk. Mellékeljen válaszbélyeget s akkor bizonyára küld néhány kifésült szálat.

VEDER ENDRE, SZEGED

Nem tartjuk kizártnak, hogy a kijózanító intézetben szomszédja az ismert zeneszerző volt. Bár ő ritkán rúg be eszméletlenségig, mert nagyon bírja az italt. Két liter konyak után van szalonspicce, a legutóbbi szilveszterkor is csak az a kis demizson spiritusz tette be neki a kaput.

ROVÓ NŐVÉREK, BUDAPEST

Psota Irén aligha disszidálhatott a múlt héten, hiszen tegnap volt a premierje, jólehet azért lehet benne valami, ha a Csibe presszóban azt beszélik. Bár a Karvaly kávézóban meg azt állítják, hogy Szörényi Levente lépett le, aki éppen itt ül velünk szemben. Elnézést, de ki tud annyi jól értesült között eligazodni?

EGY TIZENHAT ÉVES LÁNY, BUDAPEST

Básti Lajos titkos telefonszámát nem közölhetjük, a nem titkos megtalálható a telefonkönyvben. Leghelyesebb persze személyesen fölkeresni házassági ajánlat ügyében, a felesége egész biztosan elválik tőle, ha látja, hogy komoly a dolog. Két rövidet meg három hosszút kell csengetni, nagy elfoglaltsága miatt mindenesetre célszerű éjjel kettő és hajnali öt között jelentkezni nála.

TÖBBEKNEK:

Nem kacsa, röviden be fogunk számolni róla, hogy a világhírű francia filmcsillag újabban kikkel van bizalmas barátságban. Ebben az ügyben kiküldött tudósítónk már napok óta a sztár ágya alatt lakik, s annyit máris közölhetünk, hogy a bal talpára egy kőszáli sas van tetoválva.

Nagy S. József

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

TÁSKA

Két éve már, vagy több is talán, hogy a villamosokon bevezették az új bérlet- és viteldíj-rendszert. Azóta sok minden megváltozott a villamoskalauzok státusát és feladatkörét illetően. Változatlanul megmaradt azonban a nyakukban lógó ormótlan nagy táska. Lehetséges, hogy két év alatt senkinek sem tűnt fel az illetékesek közül, hogy ez a behemót táska ma már anakronizmus? Nem, ez nem lehetséges. Minden bizonnyal sok fejtörést okozott már (álmatlan éjszakákat is, úgy lehet), a közlekedési szakembereknek is ez a probléma, ám nem akartak elhamarkodott intézkedéseket tenni, lévén az ügy rendkívül komplikált és nagy horderejű. Azt is el tudom képzelni, hogy e tárgykörben több munkaülést, nagypalávert, szimpoziont rendeztek már, amelyen élesen összecsaptak egymással a különböző nézetek. Bizonyára két ellentábor alakult ki. Az egyik amellett állt ki, hogy nem kellenek ezek a táskák, mert:

1. A kalauz már nem árul bérletet és több fajta jegyet, nem hord lyukasztót sem, következésképp:

2. Az egyfajta jegynek és a pénznek egy kisebb táska vagy más alkalmatosság is elegendő lenne, egyébként is:

3. Ezek a táskák olyan idomtalanok, örüljünk, ha megszabadulhatunk tőlük.

Az ellentábor viszont azért szállt síkra, hogy maradjon a táska mert:

1. A kalauz abban tárolja az uzsonnára hozott zsíros kenyeret, a vacsorához bevásárolt velőborsót, valamint a kulturális fejlődését elősegítő dalosfüzetet, mindemellett:

2. Zsúfolt villamoson megkönnyíti a kalauz közlekedését: ha egy jól irányzott mozdulattal belemélyíti a táskát az utas veséjébe, rögtön szabad utat kap, egyébként is:

3. Ha apáinknak jó volt ez a táska, nekünk miért ne lenne jó?

A gondos mérlegelés során, úgy látszik, az utóbbi érvek találtattak nyomósabbnak.

A táska mindenesetre megmaradt.

(r. b.)

FELE-FELE

– Gratulálunk, ikrei születtek!
– Nagyszerű, éppen válunk!

MI TELHETIK TŐLE...

– Maga smucig!

KIVONULÁS KHE SANH-BÓL

Barát József rajza

– Még adok egy győzelmi nyilatkozatot a sajtónak, aztán futás!...

AZ ELRABOLT ÁLMOK

Amikor a fiatalember elérte a Menedék-szigetet törékeny tutaján, a sziget kormányzója, egy háromcsillagos ágyékkötőbe öltözött szakállas férfi, azonnal megkérdezte tőle:

— Miért jött ide? Miért menekült el a civilizáció elől?

A fiatalember még lihegett, de csengő hangon hörögte:

— Nem engedtek álmodni!

A kormányzó elhúzta a száját. Ilyen ürüggyel még senki sem kereste fel az ENSZ védnöksége alatt álló Menedék-szigetet, az úgynevezett „Földön kívüli terület"-et. Ezt a jogi kiváltságot mintegy tíz esztendeje kapta a kis csendes-óceáni sziget, s azok nyertek rajta menedéket, akik hihető módon be tudták bizonyítani, hogy kielégítő okból fordítottak hátat a civilizációnak, s nem óhajtottak rendezett társadalomban élni, adót fizetni, színházba, moziba járni, rádiót hallgatni, tévét nézni, újságot olvasni, bajnoki labdarúgó mérkőzésekre járni, kalapot emelni köszönéskor és zebrán átkelni az utca egyik oldaláról a másikra. Ennek a legújabb jövevénynek az ürügye azonban egy kissé költőinek hangzott.

— Hogyhogy nem engedik álmodni? — kérdezte a kormányzó. — Ön talán valami költőféle?

— Nem, kérem! — rázta a fejét a fiatalember. — Én az Omnimpexnél dolgoztam a könyvelőségen, és ott kötelezővé tették a nyelvtanulást. Erre persze senkinek sem volt ideje, mondtuk a főnöknek, hogy ez nem megy, erre senki sem tud már időt szakítani. Ekkor a főnök sátáni mosollyal mutatott be nekünk egy fiatal professzort, a hipnopédiai szundilógia doktorát, aki új módszerrel a tanítványokat álmukban tanítja meg idegen nyelvre. Főnökünk kijelentette, hogy álmában mindenki ráér tanulni, rendelkezésére áll az egész éjszaka, s öncélú álmok helyett mindenki hasznos nyelvtanulásra fordíthatja üres éjszakai óráit. A professzor ettől kezdve körmönfont módszerekkel, magnószalagokkal beprogramozta a fejünkbe éjszakára a tananyagot, és elalvás után kezdetét vette a magolás.

A fiatalember arca elborult, majd nagyot sóhajtva folytatta:

— Uram, én azelőtt a lehető legszebbeket álmodtam. Voltam király, ENSZ-főtitkár és Napoleon. Voltam virágoskert és száz virág nyílott bennem. Megszöktettem Szép Helénát, és mondhatom, szép napokat töltöttem vele Trójában, a görögökkel pedig békét kötöttem. Tudtam repülni, tenger alatt úszni, és az angolok ellen én fejeltem a győztes gólt az utolsó percben. Repülő csészealjon teáztam, krémest ettem a Niagara tetején. Álmomban gyönyörű hangom volt, megnyertem a nehézsúlyú ökölvívó világbajnokságot, és feleségül vettem féltucat tündérkirálynőt. Ez csak néhány kiragadott példa. És mi történt az alvatanulás bevezetése óta? Rendhagyó igeragozásról álmodtam, főnevekről, melléknevekről és ragokról. Egyszer jött elő álmomban az egyik tündérkirálynő, de amikor meg akartam csókolni, elkezdte ragozni a csókol igét és a többes szám harmadik személyénél eltűnt. Nem bírtam tovább. Képzelje, még a tutajon is főnevek nemével álmodtam női nem helyett. Segítség! Adjon menedéket!

A kormányzó megrendülten bólintott. A fiatalember boldogan feküdt be egy illatos bokor alá és kisvártatva elaludt. Rövidesen nyöszörögni, majd üvöltözni kezdett álmában. A kormányzó felébresztette.

— Lidércnyomásai voltak, gyermekem?

A fiatalember a pillanat tört része alatt visszaemlékezett álmára:

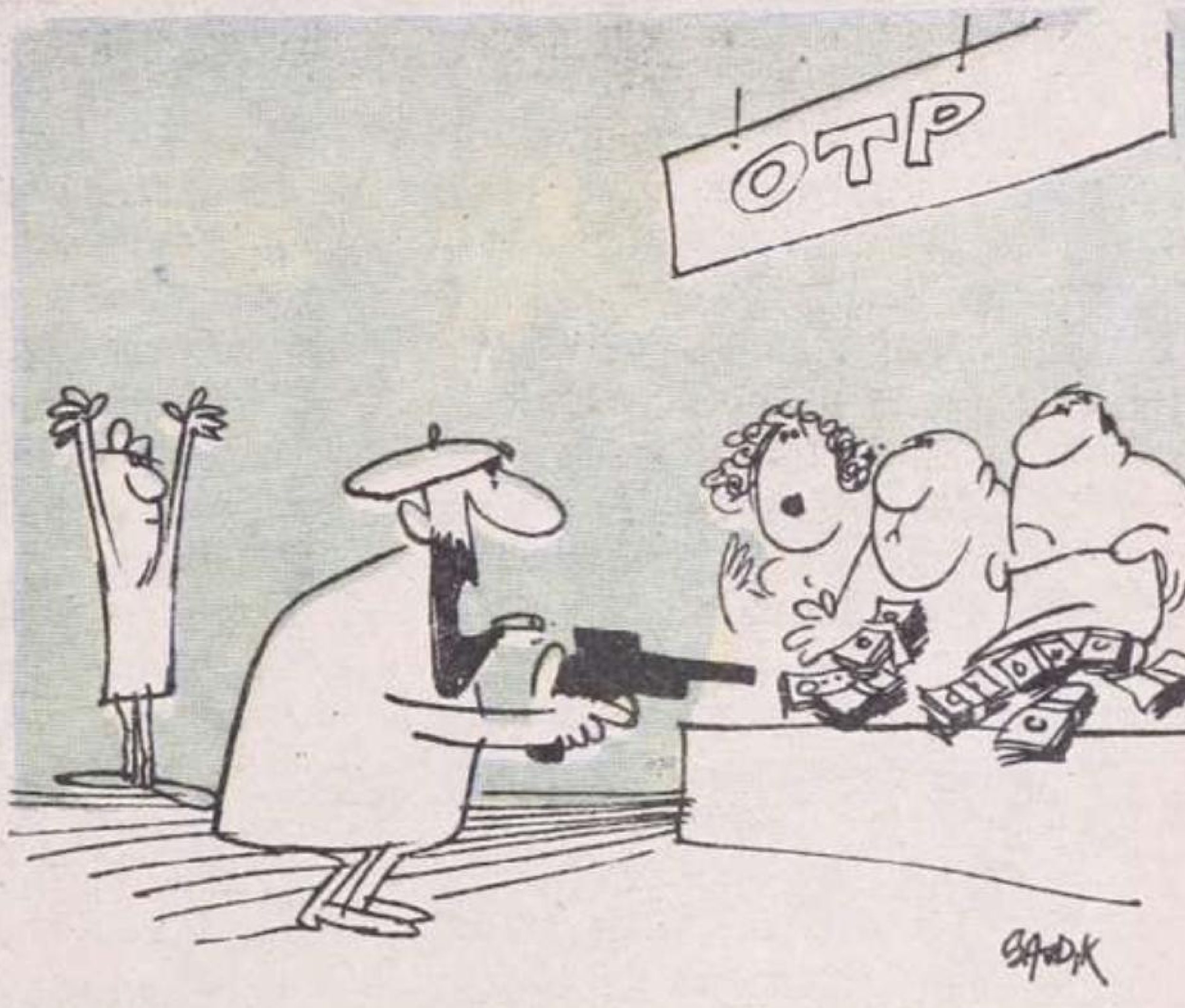
— Egy óriáskígyó támadott meg, már félig lenyelt, és csak a lábam látszott ki...

Boldogan sugárzó arccal merengett el:

— Az első alkalom, amikor nem nyelvtannal álmodtam...

Feleki László

TAKARÉKOS BANDITA

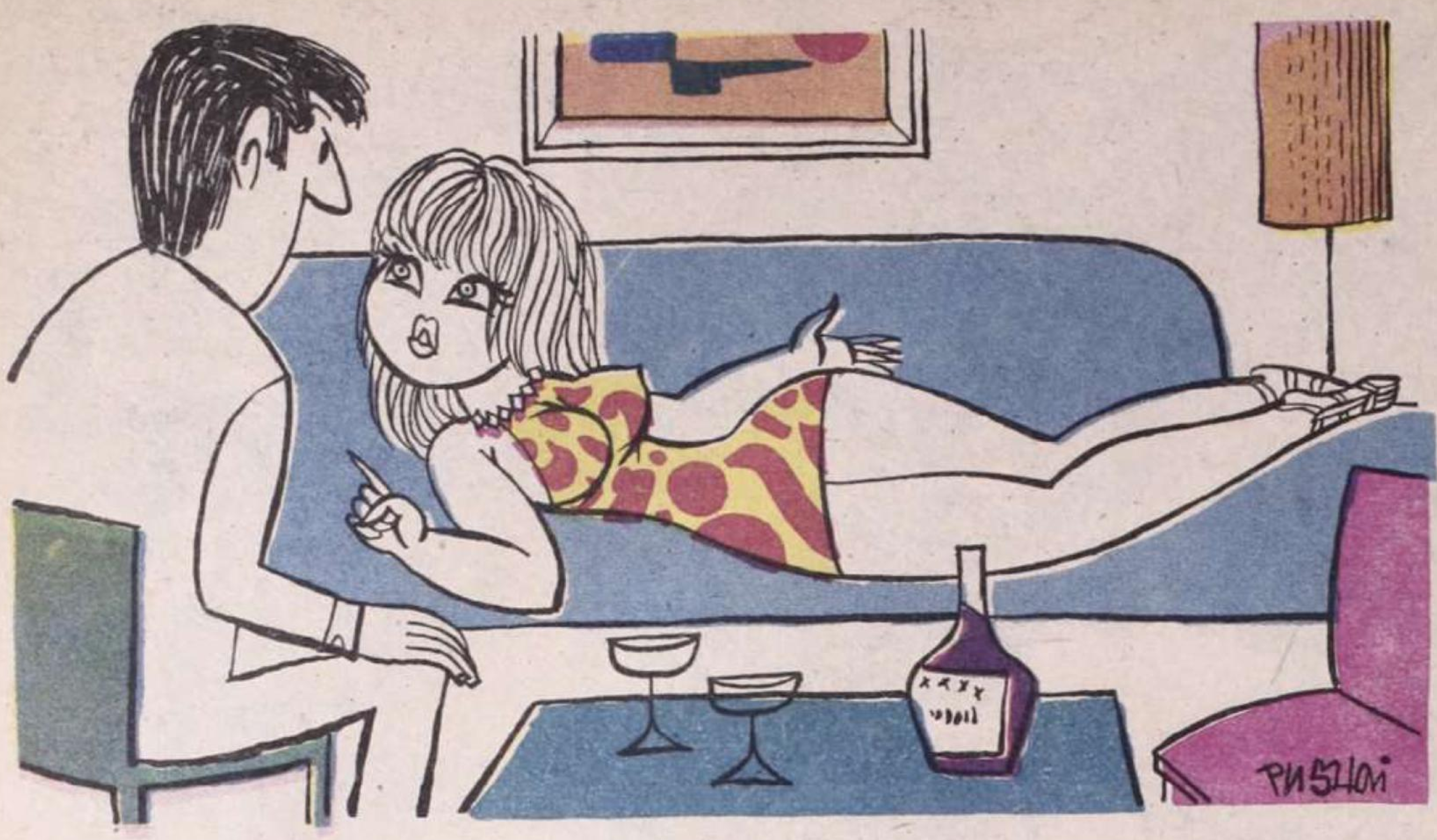

– Mindjárt be is tenném a pénzt tartós betétre...

A KENYELEMSZERETET TETEJE

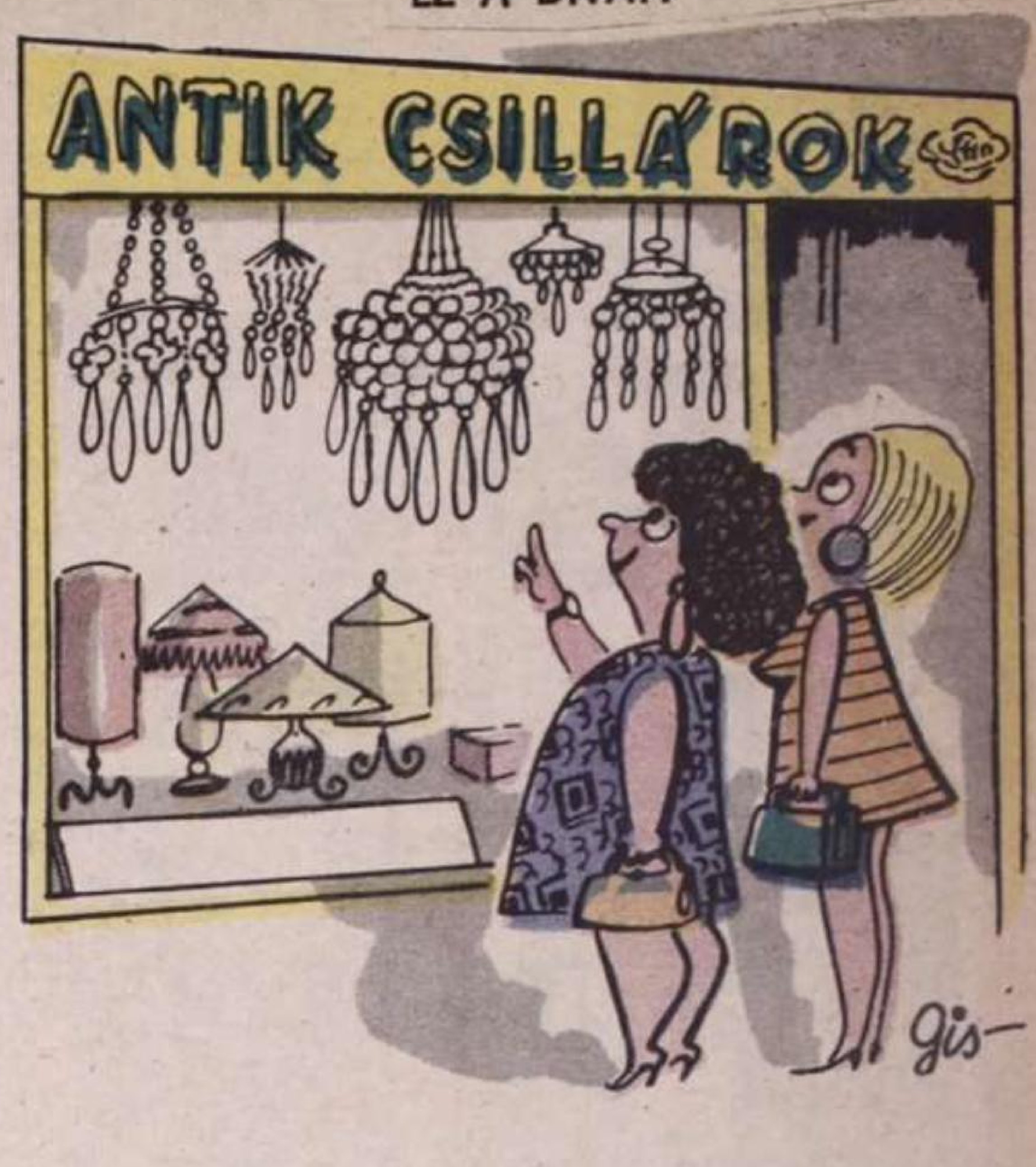

KISLÁNY

– Nehogy félreértsen, de ebben a szoknyában ülni nem lehet szemérmesen...

EZ A DIVAT!

– Nézd, milyen cuki fülbevalók!

RADIKÁLIS MÓDSZER

Az igazgató halkan beszélt, szinte suttogva, mégis valami hallatlan elszántság feszült minden szavában.

— A pohár betelt! — kezdte mondókáját. — Értsék meg végre: elfogyott a türelmem. Öt esztendeje, amióta az üzem élén állok, napirenden a sürgős feladat: csökkentenünk kell az adminisztrációs munkaerők létszámát, mert indokolatlanul magas, anyagilag is káros, erkölcsileg is. Ezt mindenki belátja. Az öt év alatt száz okos, tapintatos javaslat született a probléma megoldására. E javaslatokkal egyetértettek felül is, alul is, mindenütt. De amint hozzákezdtünk a tényleges létszámapasztáshoz, rögtön megindultak a mentőexpedíciók. Felülről is, alulról is, mindenünnen. Az intézkedések végeredménye: nulla. Sőt, míg öt évvel ezelőtt öt munkásra jutott egy tisztviselő, gépírónő, ügyintéző, ellenőr stb., ma négy termelőre jut egy adminisztrátor.

Az igazgató töltött magának egy kis vizet, megitta, a pohár talpa koccant a tárgyalóasztal üveglapján.

— E szélmalom-harc tapasztalatait levonva könyörtelen lépésre szántam el magam. Úgy döntöttem, hogy még a mai nap során az üzemben található minden második íróasztalt meg kell semmisíteni! Baltával miszlikbe vágni, máglyán elégetni, dinamittal felrobbantani! Ez megmásíthatatlan akaratom! A végrehajtást illetően van kérdés, javaslat?

A főkönyvelő emelte fel a kezét.

— Fel kell hívnom az igazgató kartárs figyelmét, hogy az íróasztalok leltári tárgyak, tehát...

— Nem érdekel! — szakította félbe hidegen a vállalat vezetője. — Minden második íróasztalt el kell pusztítani! Az anyagi felelősség kizárólag engem terhel.

A személyzeti osztály vezetője kért szót.

— Rövid a határidő. Bizonyos előkészületekre van szükség. Az íróasztalokat előbb ugyebár rangsorolni kell, aztán...

— Semmi rangsorolás! — rázta meg a fejét az igazgató. — Ha az enyém közéjük kerül, azt is meg kell semmisíteni! Van még valami?

Nem volt semmi, az értekezlet résztvevői sietve távoztak, az igazgató az ablakhoz lépett, elhúzta a függönyt.

Perceken belül benépesült az udvar. Munkások hurcolták lefelé az íróasztalokat, moderneket és régieket, kicsiket és nagyokat, díszes faragásúakat és szimplákat. Csattogtak a balták, repült a forgács, lángoltak a máglyák, durrogtak a dinamitpatronok.

Az igazgató mozdulatlanul állt, csak sápadt arca színesedett meg, csak a szeme fényesedett ki. Most már jöjjön, aminek jönnie kell, ő megtette a magáét!

Egy röpke óra múlva elcsendesült az udvar, csak némi törmelék, parázsló fadarabkák, hamukupacok árulkodtak arról, hogy itt valami radikális esemény játszódott le a túlburjánzó bürokrácia megszüntetése céljából.

Diszkrét kopogás hallatszott, a főmérnök lépett be.

— Nos? — kérdezte az igazgató.

— Az utasítást végrehajtottuk. Az íróasztalok fele — kampec.

— Pompás! És az irodákban most mi a helyzet?

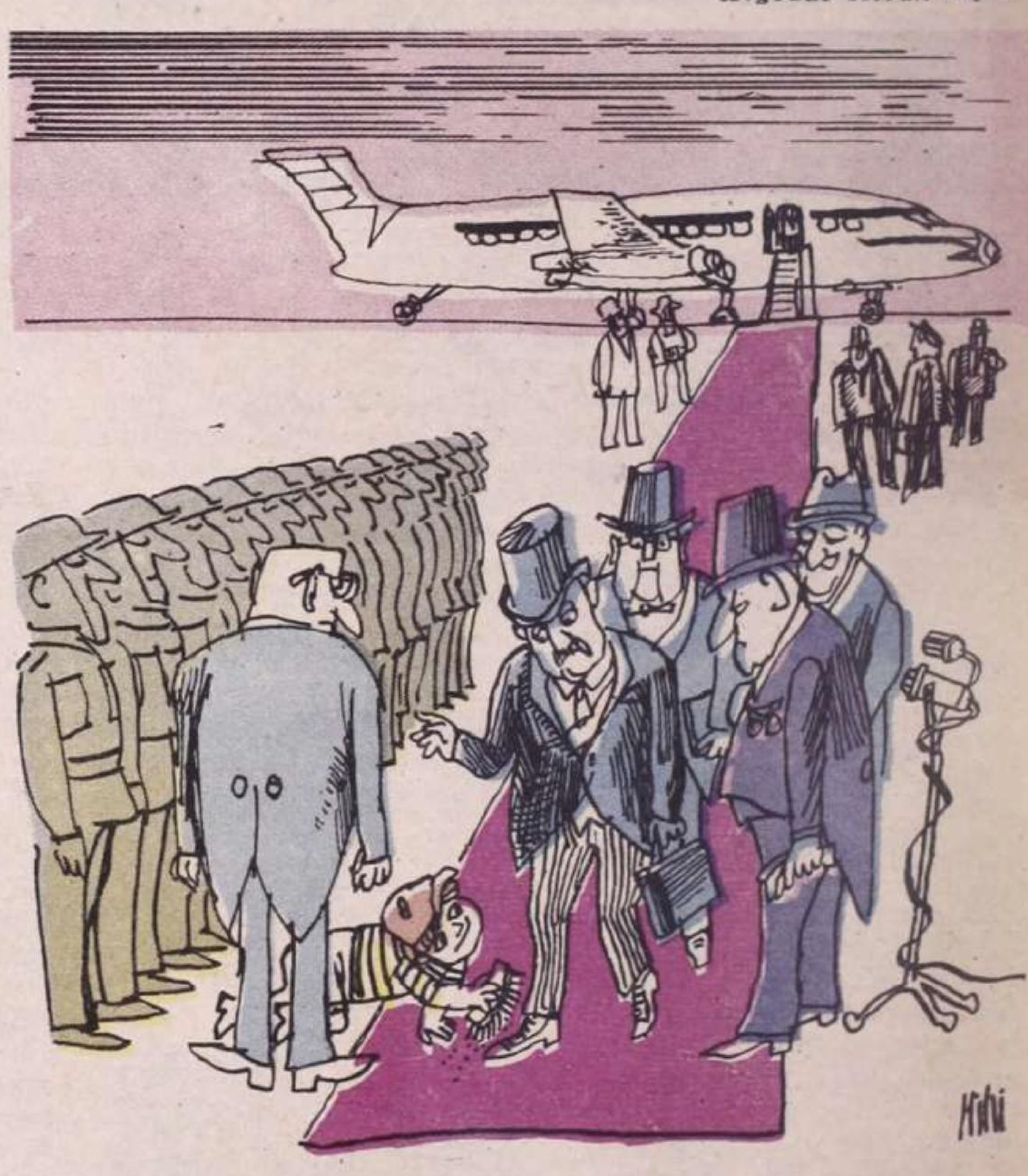
— Mi lenne?! — vont vállat a főmérnök. — Ketten ülnek egy íróasztalnál. Egy kicsit kényelmetlen, de majd megszokják.

Kürti András

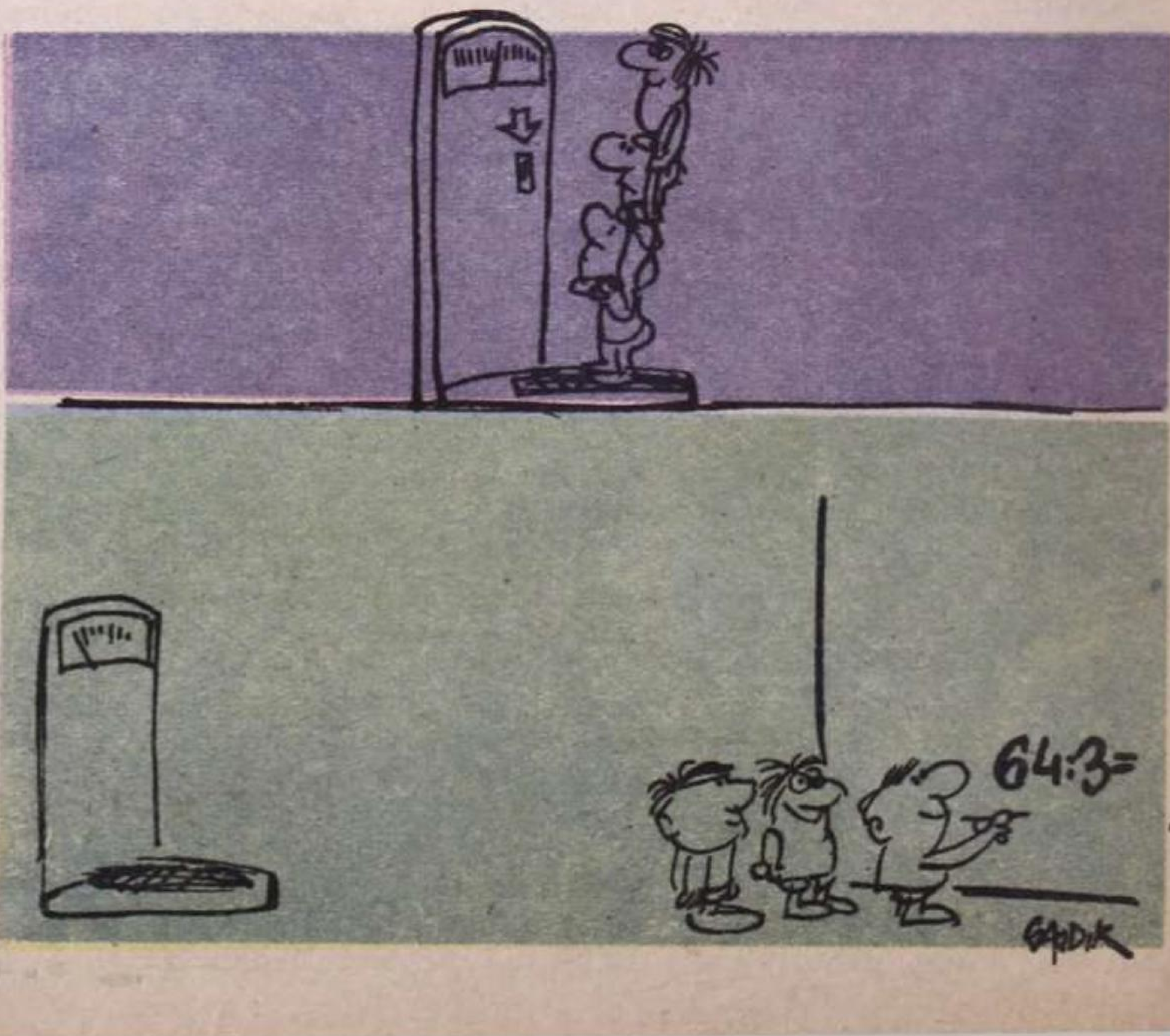

EGY KIS MELLÉKES

Hegedűs István rajza

TAKARÉKOS GYEREK

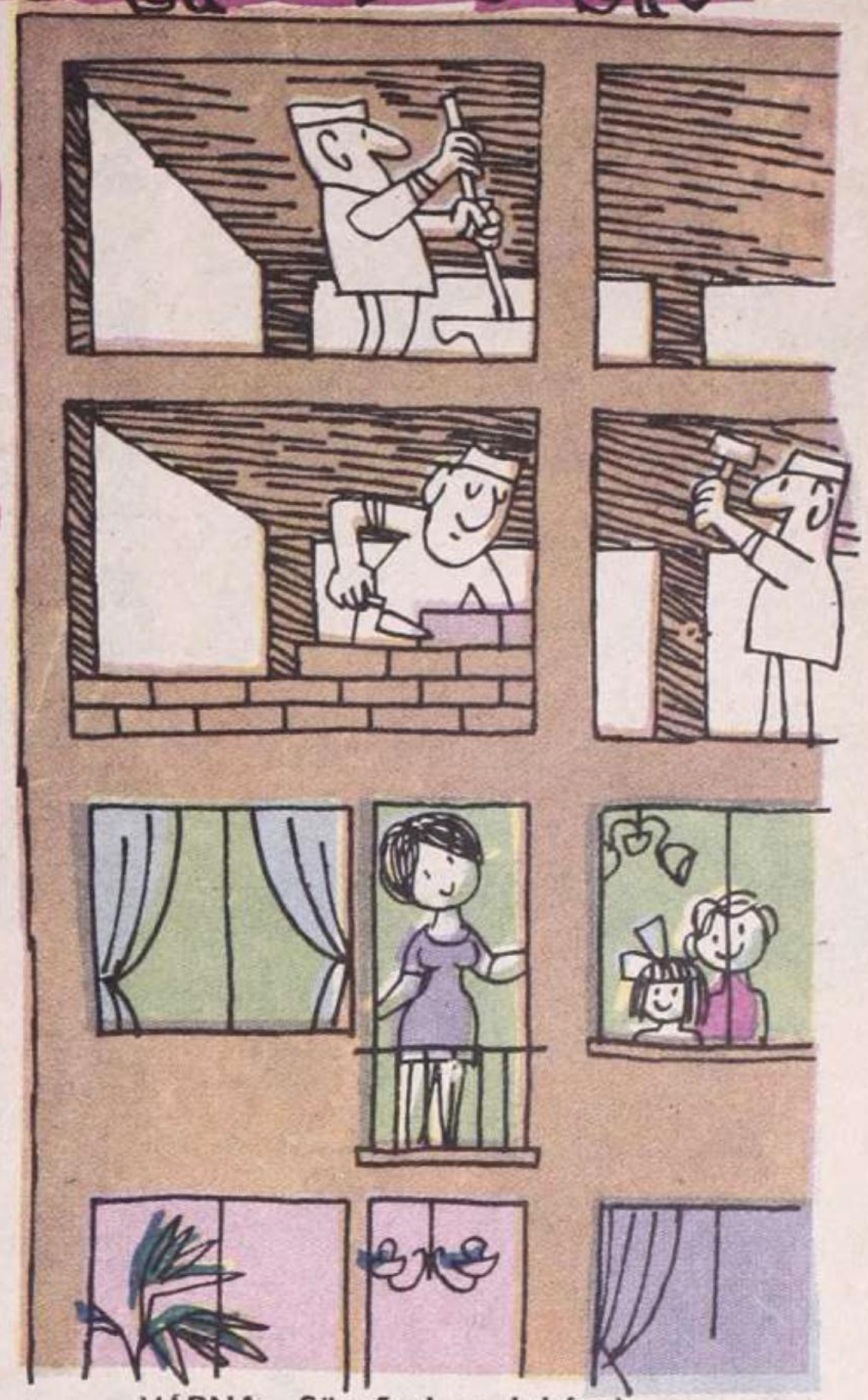
Pusztai: BULGÁRIAI VÁZLATOK

SZÓFIA. Készülődés a VIT-re.

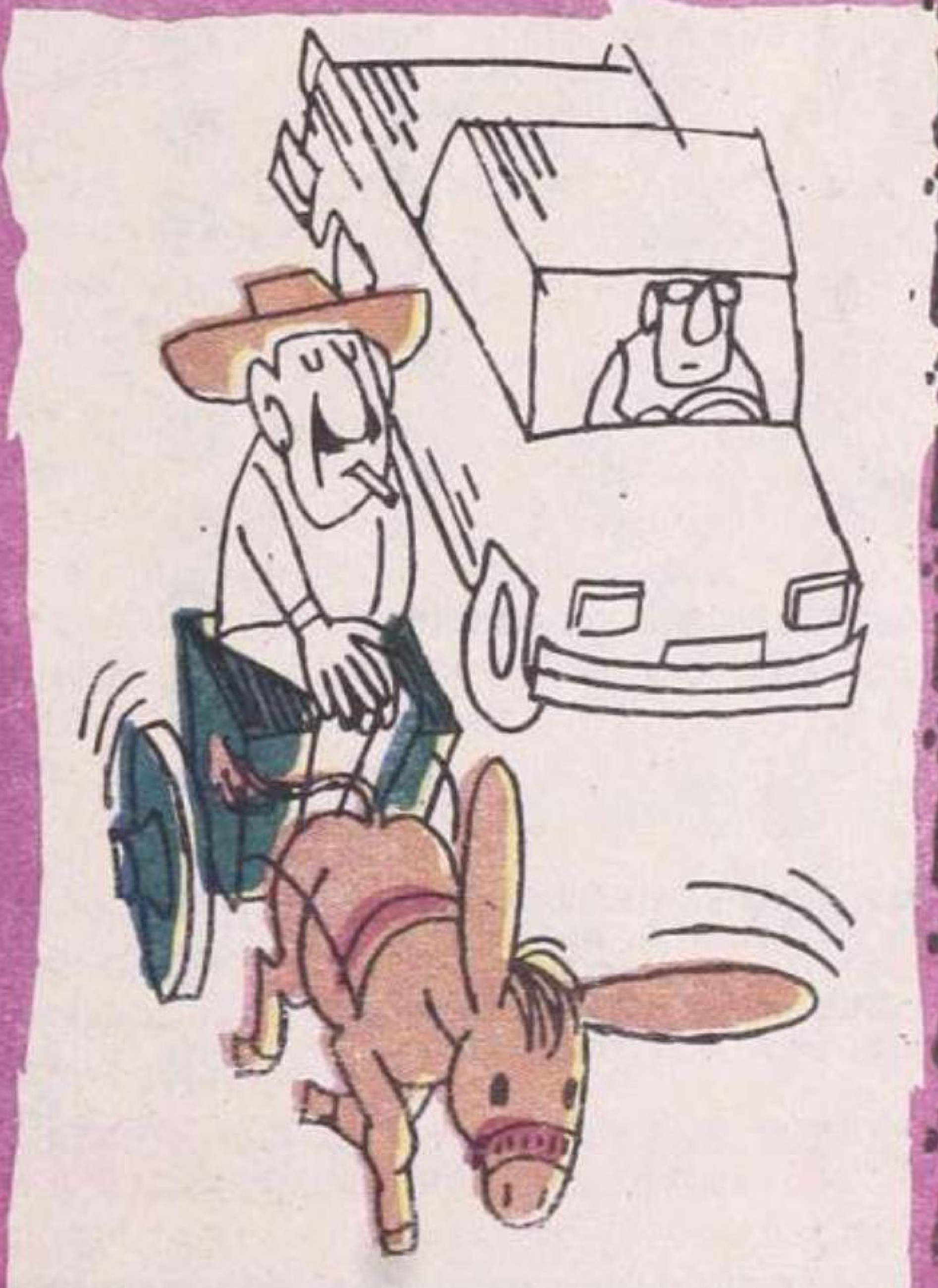

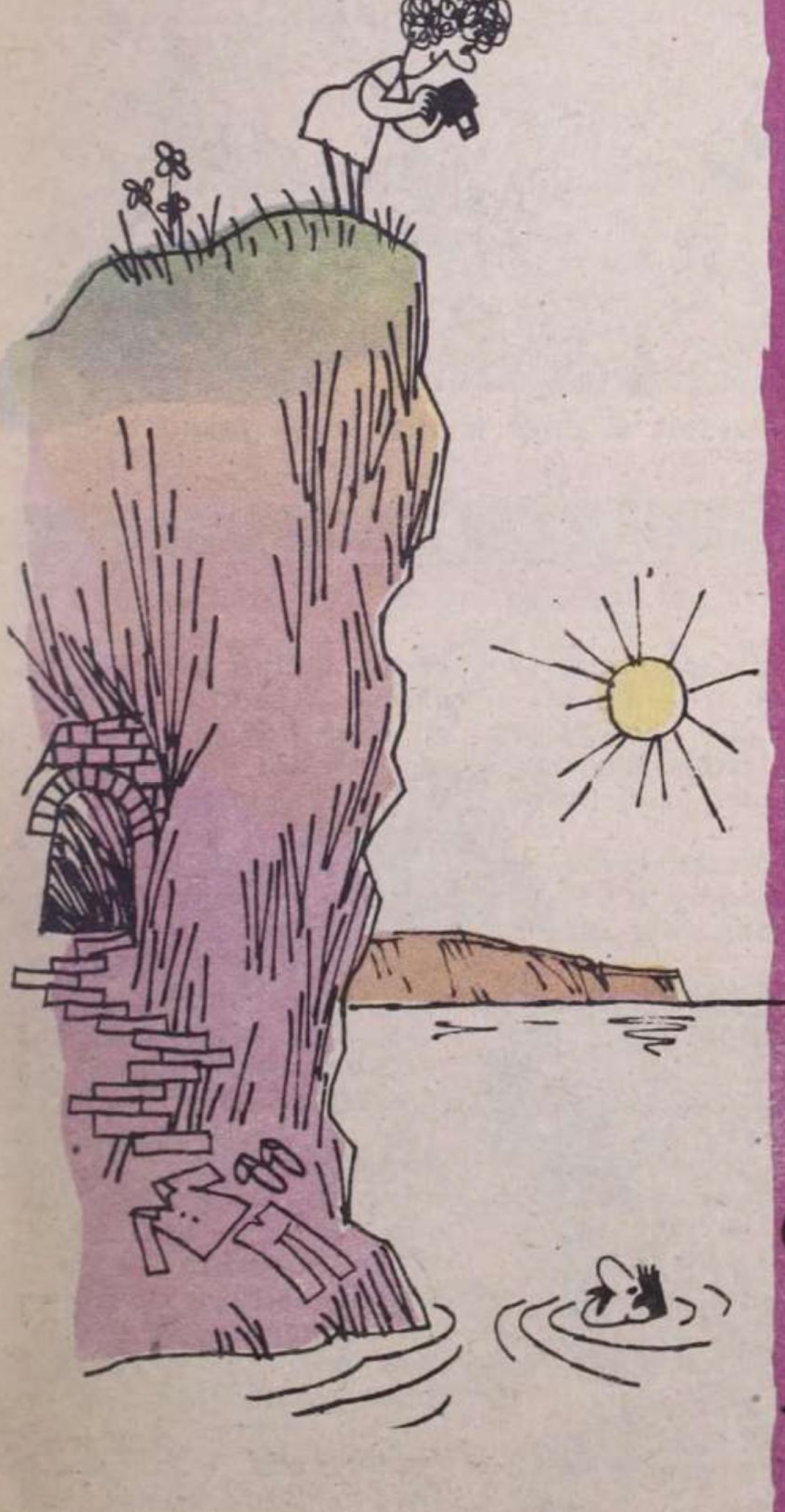
VÁRNA: Sürgősek a lakások.

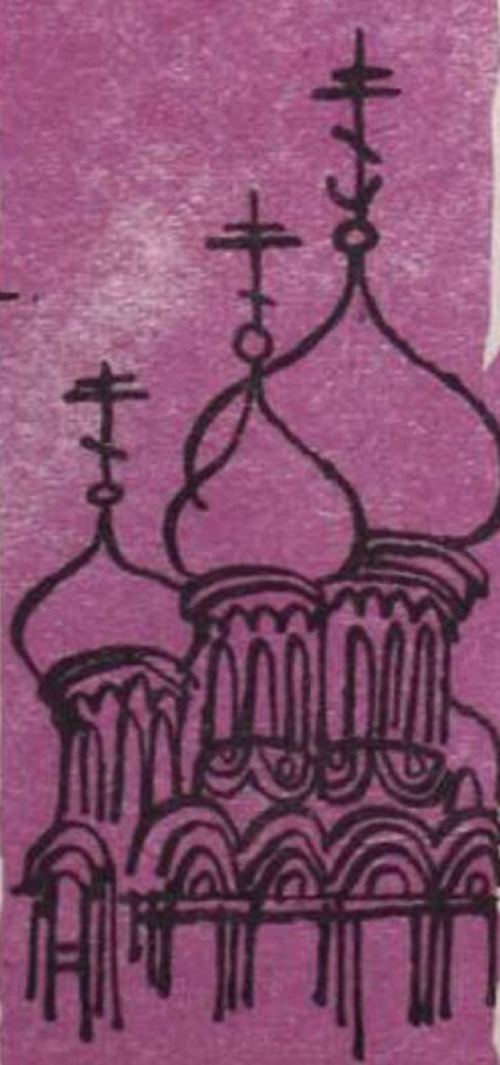
Bolgár ételkülönlegesség.

Befordulás előtt jelezni kell!

KALIAKRA-FOK. Ritka látványosság a fekete-tengeri fóka.

ARANYHOMOK PART. Fotó tevével és egyéb látványosság.

TELHETETLEN BETÖRŐ

– Miért viszi el az ezüst gyertyatartót?! Maguknál nincs bevezetve a villany?

HÁLÓING-RUHA A DIVAT

– Ugye mondtam, hogy senkinek sem tűnik fel, ha én is hálóingben sétálok az utcán...

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelembe méltóknak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk

RADVÁNYI—SAJDIK:

[ ] -ON JÁRTUNK

ÖNKISZOLGÁLÓ VÁROSRIPORT

Vidéki olvasóink állandóan ostromolják szerkesztőségünket: az ő városukról is közöljön mókás riportot a Ludas. Minden kérésnek igyekszünk eleget tenni, ám sok időbe telik míg mindenhova eljutunk. Addig is azt ajánlanánk, hogy az országosan mindjobban elterjedő „Csináld magad!"-mozgalom keretében olvasóink házilag oldják meg ezt a feladatot.

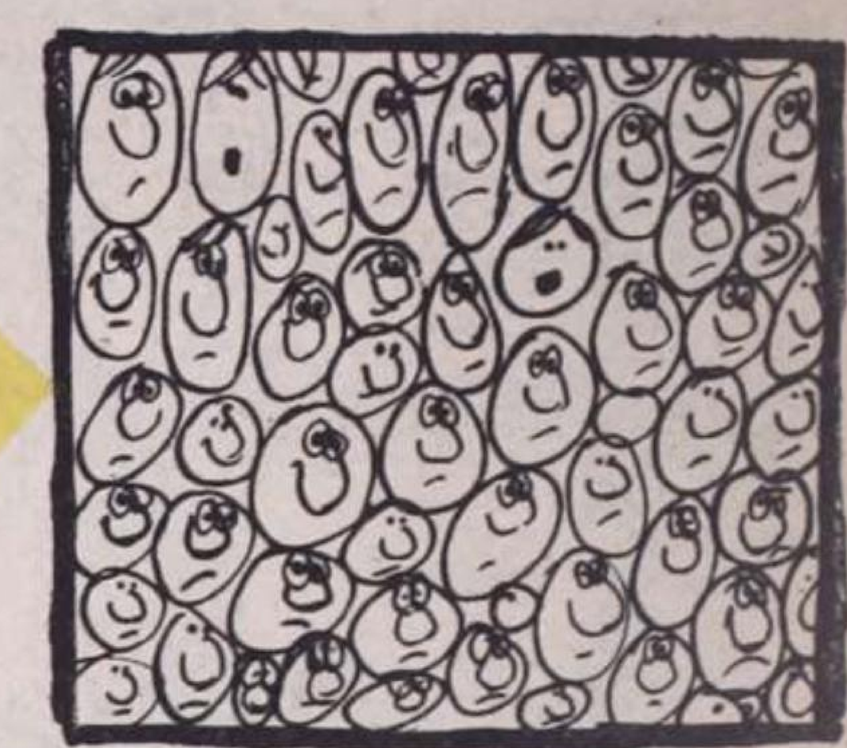
Jöttünkben-jártunkban azt tapasztaltuk, hogy az ország legtöbb városában azonosak a tollhegyre, ill. ceruzavégre kívánkozó panaszok, problémák. Ennek alapján elkészítettük és az alábbiakban közreadjuk azokat az előregyártott riportelemeket, amelyekből könnyűszerrel összebarkácsolható egy rajzos városkép.

A feladat roppant egyszerű: a kipontozott részeket gondosan ki kell tölteni, az alternatív válaszokból pedig ki kell válogatni a megfelelőket — és máris kész az a görbe tükör, amelybe pillantva ki-ki ráismerhet a saját városára. (Ezek után már csak egy van hátra: a felül üresen hagyott rubrikába be kell írni a város nevét.)

Nyáron nagy a por – ősszel nagy a sár

SZŰK { a bölcsőde / a mozi / a presszó

„A városfejlesztési alapot mindig a legfontosabb dolgokra költjük!"

Az ..... építését az ...... Építőipari Vállalat még mindig nem fejezte be, pedig a határidő ...... volt.

A város új lakótelepei olyanok, mint a tojások, Nem lehet megkülönböztetni egyiket a másiktól.

Az úttestet { csatornajavítás / kábelfektetés / gázvezetékszerelés } miatt már ... { éve / hónapja } felszedték és azóta is elfelejtették visszarakni!

JÓL ALVÓK NE OLVASSÁK!

Fenti címet azért adtam ennek a kis írásnak, mert azok a boldogok, akik csak leteszik a fejüket a párnára és máris horkolnak, úgysem értenék meg a rosszul alvók problémáit. Most pedig következzék a tegnapi éjszakám drámai története. Este tíz órakor eloltottam a villanyt, belevgrottam az ágyamba, jólesően simogatott a ropogós, hűvös ágyneműhuzat. Jó éjszakát kívánok! — mondtam magamnak udvariasan, aztán oldalamra fordultam. Reggel hétkor frissen, kipihenten ébredtem. Megmosakodtam, fütyörészve borotválkoztam. Már az utolsó borostás területet tüntettem el, amikor rádöbbentem a meghökkentő valóságra: Te jó ég! Egész éjszaka nyugodtan aludtam. Itt valami nincs rendben. Hiszen emberemlékezet óta hősies küzdelmet vívok egy pár órai szundikálásért. Próbálkoztam már olvasással: este ágyam mellé készítettem Tolsztoj „Háború és béke"-jét. Reggel négyre végeztem Pierre Bezuhov és Natasa csodálatos történetével. Ekkor belekezdtem egy másik klasszikusba és olvastam hajnali hét óráig. Megpróbáltam számolni elalvás előtt. Másfél milliárdnál abba kellett hagynom, mert megszólalt az ébresztőóra. Kísérleteztem azzal is, hogy lefekvés előtt jól elfáradjak. Elsétáltam Szentendrére és vissza, aztán zsupsz! be az ágyba. Fájó bokával, izomlázasan virrasztottam reggelig. Máskor vacsorára egy tányér altatót ettem uborkasalátával. Az ecettől gyomorégésem támadt, de okos szemmemre nem jött álom. Egy időre elszegődtem éjjeliőrnek, de bármilyen furcsa, végigvirrasztottam az éjszakát. Az önhipnózis legújabb eredményeit is felhasználtam. Esténként bebújtam a dunna alá és órákon át mereven bámultam az éjjeliszekrényt, miközben erélyesen magamra kiáltottam:

— Engedelmeskedj! Aludj fogsz!

Az önhipnózisnak csak annyi hatása volt, hogy másnap rámkacsintott a szomszédom:

— Mindent hallottam. Éjjel hölgylátogatója volt és veszekedett vele, hogy aludjon már.

Meghallgattam barát és ellenség jótanácsait. Eredmény: néhány órai ideges,

nyugtalan szundikálás. S az elmúlt éjszaka pompásan aludtam. Milyen rettegett, szörnyű kór lehet emögött? Délután felkerestem dr. Umberstock Endrét, a kitűnő belgyógyászt, akinek sápadtan meséltem el, hogy milyen rendkívüli eset történt velem az éjszaka. Megnyugtatóan hátbaveregetett:

— Ne aggódjék! Az orvostudomány ismer néhány esetet, mikor a páciens estétől reggelig végigaludta az éjszakát. Menjen szépen haza, nem lesz semmi baj.

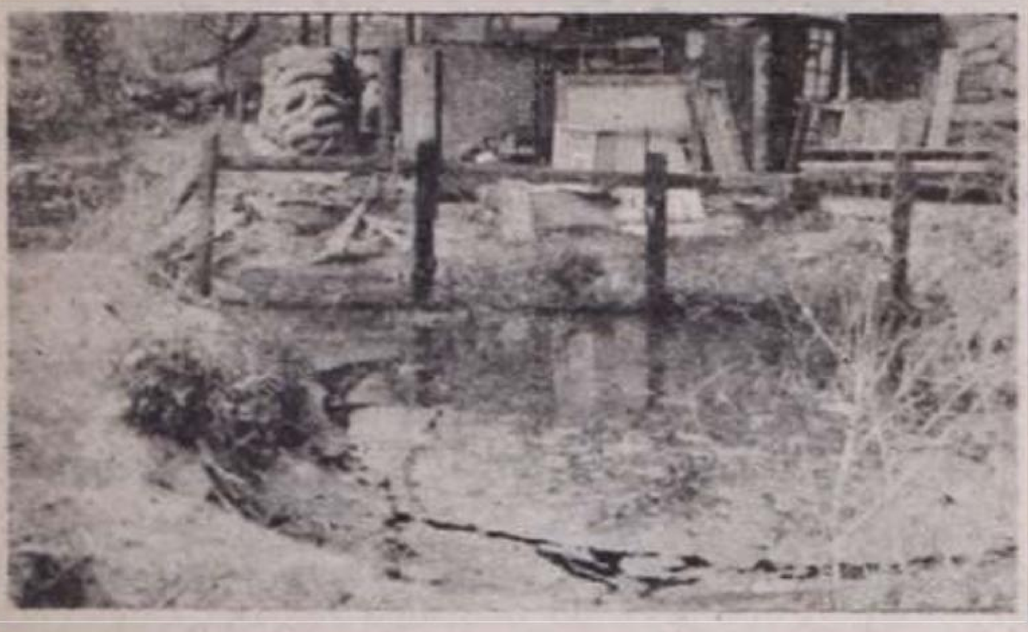
Aztán barátságosan kituszkolt az ajtón.

De én egy cseppet sem nyugodtam meg. Tudom, milyenek az orvosok. Kíméletből nem mondják az ember szemébe, hogy... Mégis csak furcsa, annyi év, annyi átvirrasztott éjszaka után, mikor az ember már lassan megszokta ezt az állapotot, egyszerre csak minden átmenet nélkül alszik. Ennek valami komoly oka lehet.

Galambos Szilveszter

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

FERTŐ-TÓ MÁTÉSZALKÁN

A Nyíregyházi Gabonafeldolgozó és Felvásárló Vállalat mátészalkai telepének telekszomszédai vagyunk. Igen rossz szomszédság ez — valóságos török átok —, évek óta viszályban vagyunk a fenti vállalattal az állandósult jellegű birtokháborítás miatt.

Az üzem technológiai változtatást vezetett be az őrlésnél: mosásos eljárást alkalmaz, de a felhasznált nagy mennyiségű víz elvezetéséről nem gondoskodott. Úgy vélték talán, hogy felületi párologtatással és természetes elszívódással is eltüntethető a nagy víztömeg. Ez persze nem vált be. A szennyvíz, „dúsítva" az üzemi fürdő levével, nagy tócsákban áll a telep udvarán — és a mi kertjeinkben, eszményi életkörülményeket teremtve a szúnyogok milliárdjainak!

Kedves Ludas, segíts hozzá, hogy a szomszédos malom ellen vívott sok éves szélmalomharcunk végül is eredményes legyen, és akadjon végre egy olyan szerv, amely hatalmi szóval kötelezi a vállalatot ennek a Fertő-tónak a „lecsapolására"!

Nagy Ferenc
Barabás Rezső
Györfi Károly
Mátészalka

TÁNCDALFESZTIVÁL ELŐTT

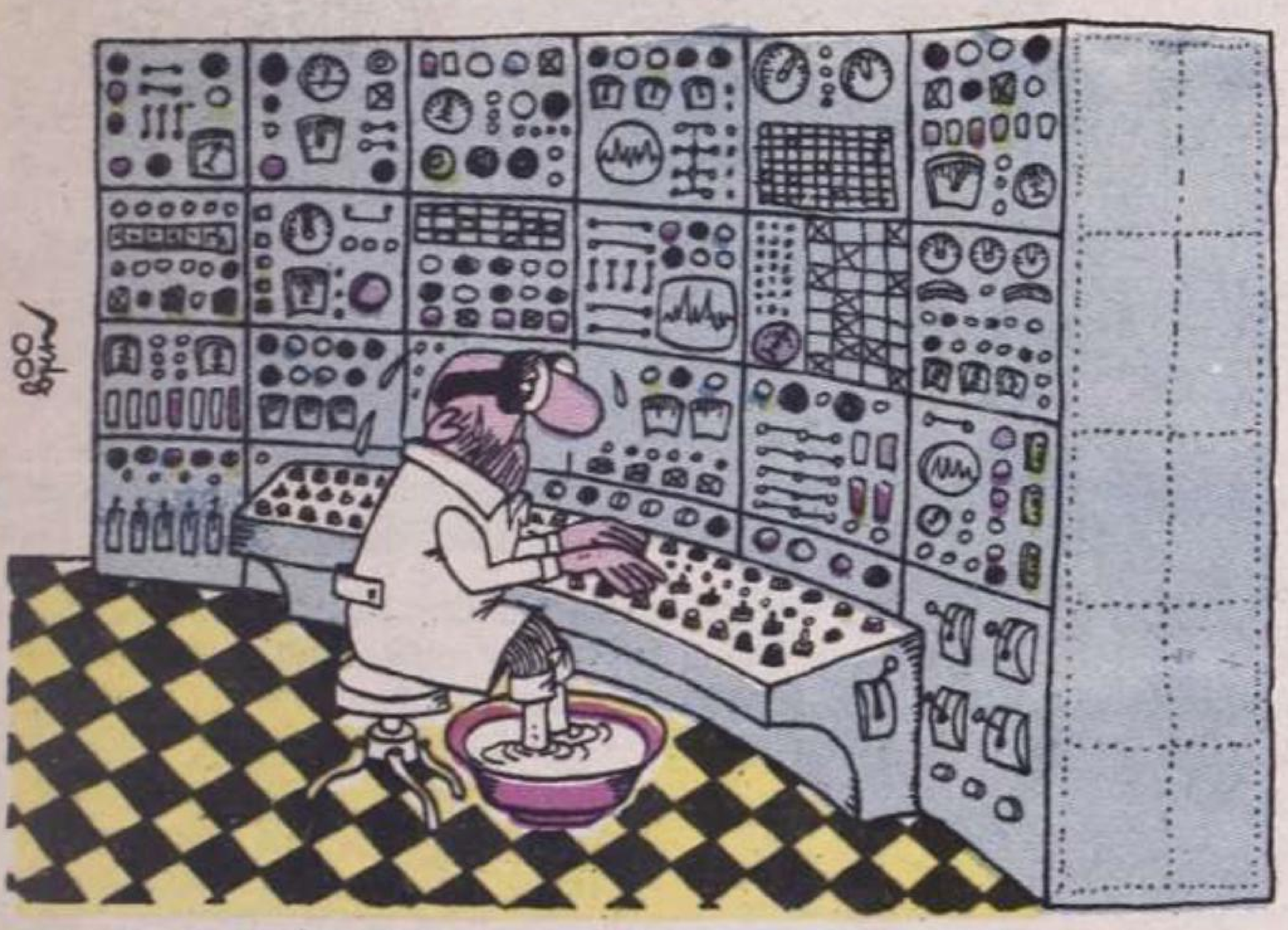
GYENGE JÁTÉKOS

EGY BELVÁROSI KAPUALJBAN

— Ember, ki ide belépsz, hagyj fel minden reménnyel!

KÁNIKULA

AZ EPIGON

A JÓ EMBEREK

Olvasom az újságban, hogy egy szélhámos rádió- és televízió-szerelőnek adta ki magát, s a főváros majdnem minden kerületében vállalt szerelési munkát. Amikor lebukott, a rendőrségen azt vallotta:

„Sok megrendelőm volt, az emberek egymásnak ajánlottak. Tulajdonképpen magam sem értem, miért, hiszen sehol sem javítottam meg semmit."

Én értem. Eleinte én sem értettem, de most már értem, és mindjárt el is magyarázom, hogy miképpen lehetséges ez.

Ha megjavítják a rossz rádiónkat, vagy televíziónkat, akkor örülünk. Örülünk, hogy szól, illetve képet és hangot ad. Ha a szerelő, — mint jelen esetben a mi álszerelőnk — nem javítja meg, egyszerűen azért, mert nem ért hozzá, akkor bosszankodunk, vagy dühöngünk, és el van rontva a napunk.

Mit tesz ilyenkor egy jó ember, akinek szíve van?

Ajánlja valakinek az álszerelőt. És elképzeli, hogy az illető most ott dolgozik valamelyik ismerősénél, illetve ott nem csinál semmit, azzal az arany kezével. S akkor a jó ember örül. Tessék elhinni, örül, majdnem annyira örül, hogy az ismerősének nem javítják meg a rádióját, vagy televízióját, mint amennyire akkor örült volna, ha a saját készülékét megjavítják.

Talán még jobban.

Hát nem kell megbecsülni az ilyen álszerelőt?

De menjünk tovább.

Az álszerelőt a második helyről is tovább ajánlják. „Én ismerek egy príma szakembert. Ha akarod, megadom a címét, biztosan meg leszel vele elégedve." A príma szakember megérkezik a harmadik helyre, ott se csinál semmit, csak felveszi a pénzt, és távozik. Mondanom sem kell, hogy a harmadik helyről is tovább ajánlják, mert az emberek jók. S a harmadik ajánlónak van egy jó napja: lelki szemeivel maga előtt látja a negyedik ügyfél arcát, amint az éppen dühöng, sőt, azt is hallja, amit mond. És örül. A szíve megtelik tiszta örömmel, amit egyesek kárörömnek neveznek. Sőt! Kacag is magában. Ha megjavították volna a rádióját, televízióját, nem kacagna magában, legalább is én még nem hallottam, hogy valaki azért kacagott volna magában, mert megjavították a rádióját, televízióját.

A mi álszerelőnkkel tehát mindenki elégedett. Tévéhez, rádióhoz nem ért, az igaz, de lehet ajánlani.

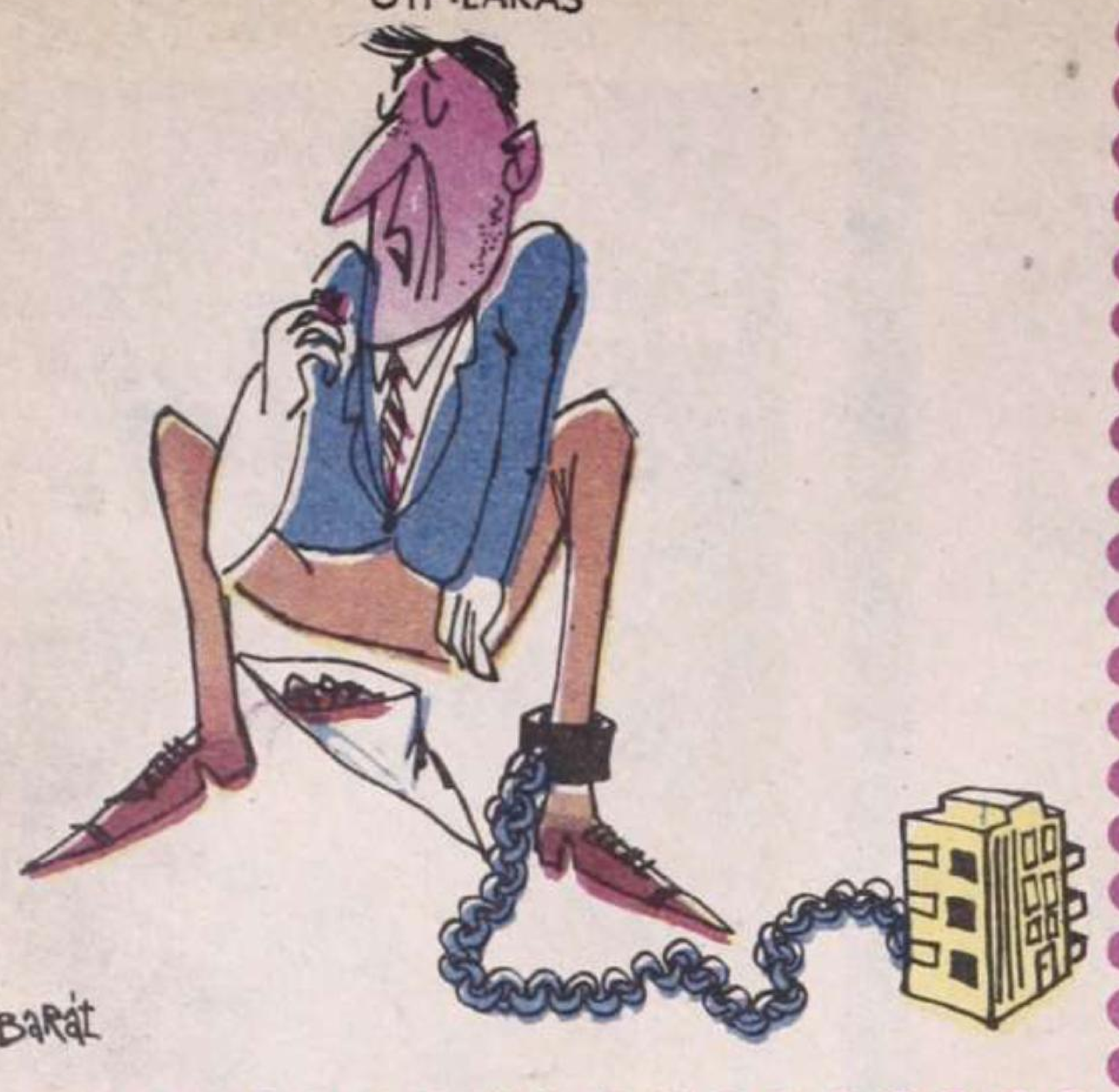
A negyedik hely tovább ajánlja az ötödiknek, aztán gurul a röhögéstől, hogy az is úgy fog járni, mint ő. Ha az álszerelő megcsinálta volna a rádiót, vagy televíziót, nem gurulna a röhögéstől. Hol van a rádióban, televízióban olyan mulatságos műsor, amelytől gurulni lehet? Igaz, hogy ez a mulatság pénzbe kerül, de ingyen nem adnak semmit.

Szerény véleményem szerint ezért volt ilyen nagy sikere ennek az álszerelőnek, aki — a rendőrségen tett vallomása szerint — nem értette, miért ajánlották, amikor soha nem javított meg semmit.

Mikes György

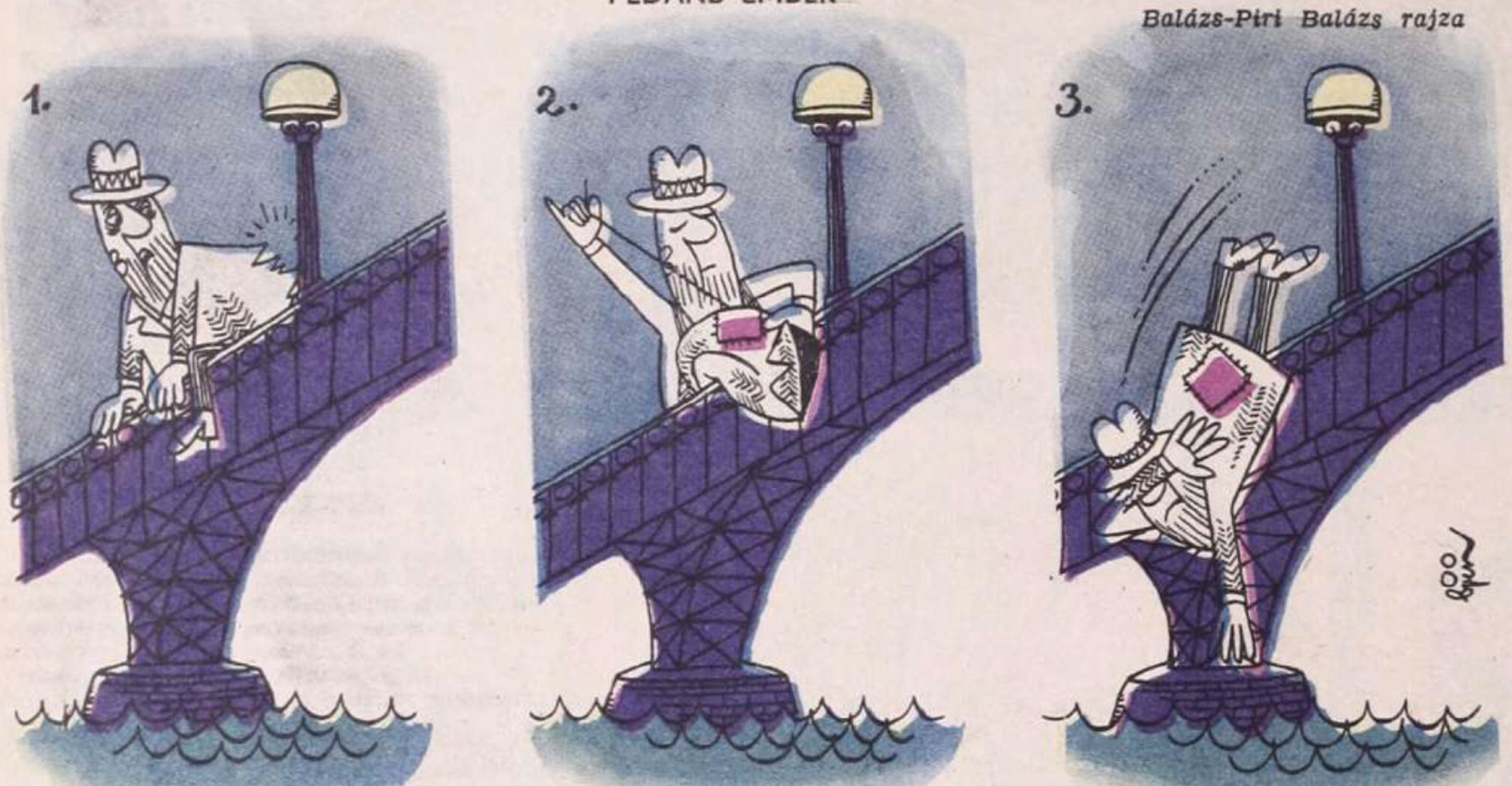
OTP-LAKÁS

A PIACKUTATÁS CSŐDJE

PEDÁNS EMBER

Balázs-Piri Balázs rajza

Mese Nemtudomkáról

Nemtudomka híres volt, hogy
Soha semmit nem tudott,
És, ha nagyon faggatták, hát
Sírva-ríva elfutott.

Nemtudomka kétszer járta
Az első c-ét, gyerekek,
S midőn másodikba lépett,
Tízesztendős lehetett.

Nemtudomka egyszer aztán
Azt mondta, hogy nincs tovább,
S húsz évével otthagyta az
Általános iskolát.

Nemtudomka lakatos lett,
S bár jó mesterre akadt,
Négy év alatt sem jött rá, hogy
Miként nyílik egy lakat.

Nemtudomka nem leste el
A mesterség titkait,
Csak a mester lányát nézte,
A szemérmes kis Katit.

Nemtudomka kezét kérte,
Amit végül megkapott,
S csoda esett: első ízben
Nyitott fel egy lakatot.

Nemtudomka így jött rá, hogy
A házasság mily csudás,
S arra is, hogy nem kell hozzá
Sem iskola, sem tudás.

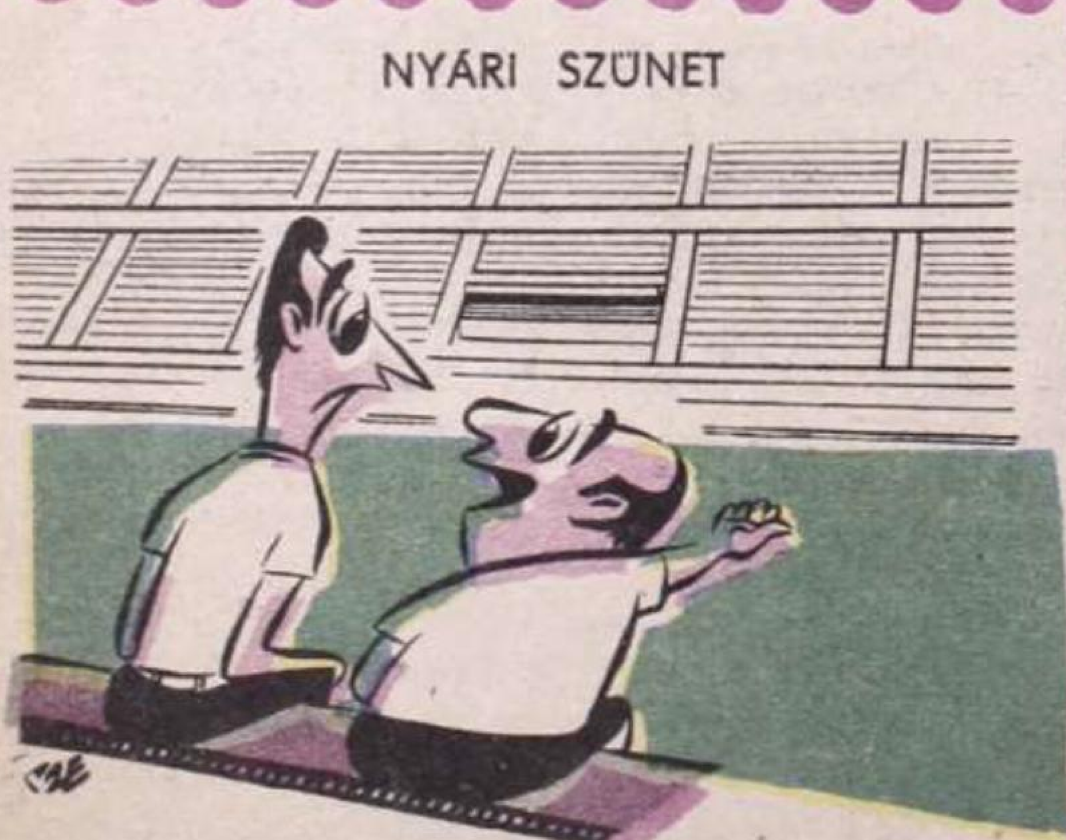
Zsombok Zoltán

GAVALLÉR

– Mancika, nem akar hozzám jönni feleségül?
– Nem!
– Kösz! Már úgy megijedtem!

NYÁRI SZÜNET

Foci Feri: Érdekes, milyen üres a stadion, pedig nincs is meccs!

A HÁZASSÁGSZÉDELGŐ

Nemrégen eszembe jutott, hogy tanulmányozni fogom a férfiak és a nők kapcsolatát, melyből nem egy alkalommal olyan esetek is származtak, melyek megsértették a jog és a társadalom törvényeit. Felkerestem ezért egy fegyházat, s arra kértem a parancsnokát, hozzon össze egy elítélttel, egy érdekes esettel, mely leleplezést nyert, s a vétkes most börtönben tölti megérdemelt büntetését.

— Van egy szélhámosom, — ajánlotta a parancsnok. — Nőktől, házassági ígérettel pénzeket csalt ki, s szemérmetlenségében odáig ment, hogy már az esküvőre való italt is megvetette a beugratott nőkkel. Amikor letartóztattuk, csupán pezsgőből hatszáz üveggel találtunk az éléskamrájában.

— Teli vannak az újságok ilyesfajta írásokkal a női hiszékenységről, — mondtam a parancsnoknak. — Talán ajánlhatna valami másféle esetet?

A parancsnok egy bigámistát ajánlott erre, ki két feleséggel lakott tíz éven át egy lakásban, s mindkét asszony úgy tudta, hogy a másik nő a férfi albérlője, kit nem tudnak kitenni a lakásból.

— Bigámistákról is sok törvényszéki riport készült már, — mondtam —, nincs a bigámistánál is érdekesebb elítéltje?

A parancsnok arca egyszerre felderült.

— Megvan a magának való eset —, szólt, s intett, hogy kövessem. — Beviszem magát egy szinegámistához!

Sohasem hallottam még ilyen nevű bűnesetről, de nem akartam a parancsnok előtt műveletlennek tűnni, kíváncsian mentem hát utána, s meglepetésem még csak fokozódott, midőn a cellában — melyet kinyitottak előttem — az én régi barátomat, Hudák Lajost találtam.

Szabadkozó mosollyal kínált hellyel maga mellett a priccsen, és így szólt:

— Nem tudtalak értesíteni, hogy mi történt velem, olyan gyorsan és hirtelen kellett bevonulnom ide, és innen tudod, eléggé nehézkes a barátokkal való érintkezés.

— De hát mi történt veled? — kérdeztem türelmetlenül. — És miféle bűnt követtél el? Tudtommal sohasem voltál nős, és semmi érzéked nem volt semmiféle szélhámossághoz!

Így is van, — mondta Hudák, és a hangjában egy kis büszkeség csendült ki, amint így folytatta: — Ha jól tudom, én vagyok az ország első szinegámistája! Ne hadonássz — mondta Hudák —, máris megmagyarázom, hogy mi rejlik e mögött. Van egy szivarod?

Rágyújtott, s azzal kezdte:

— Tudod jól, hogy kedvelem a női nemet, kivált a csinos és fiatalabb korú nők iránt vonzódom, anélkül azonban, hogy a családi élet szépségeivel szemben is fogékony lennék.

— Próbáld rövidebben kifejezni magad — mondtam Hu-

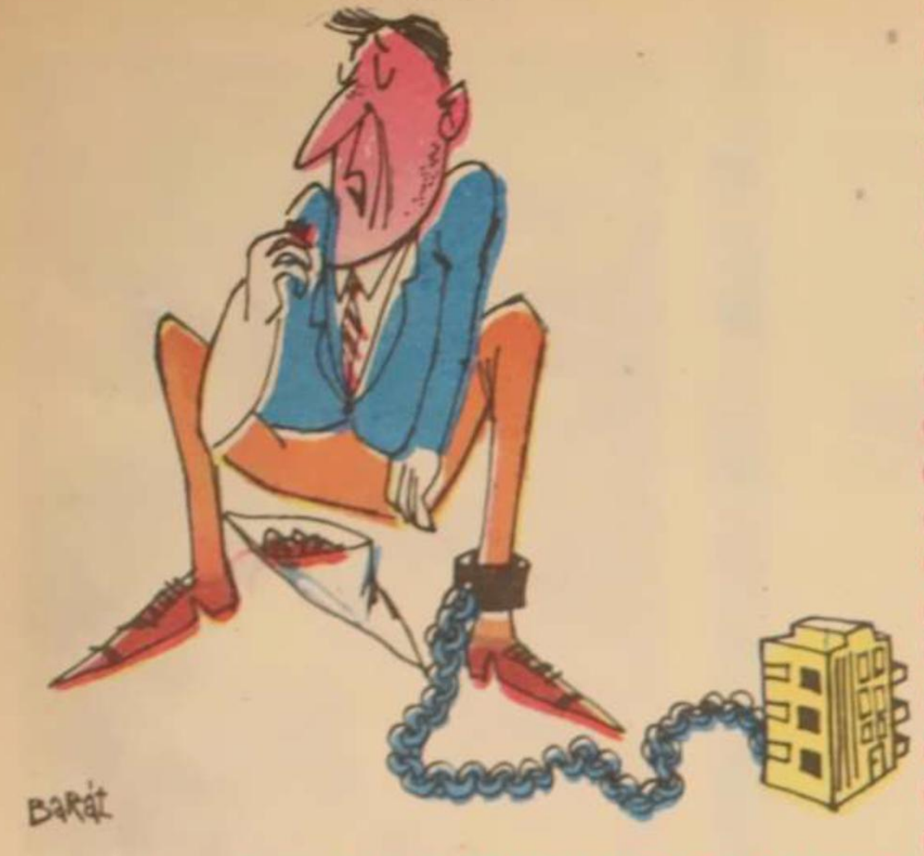

dáknak. — Tudom, hogy te jelenleg időmilliomos vagy, de én szeretnék ma még moziba is menni. Ott tartottunk tehát, hogy te egy kópé vagy, mert a nők bezzeg kellenének neked, de a házasság, az már nem kellene. De ezért a nézetért még nem csuktak le senkit sem.

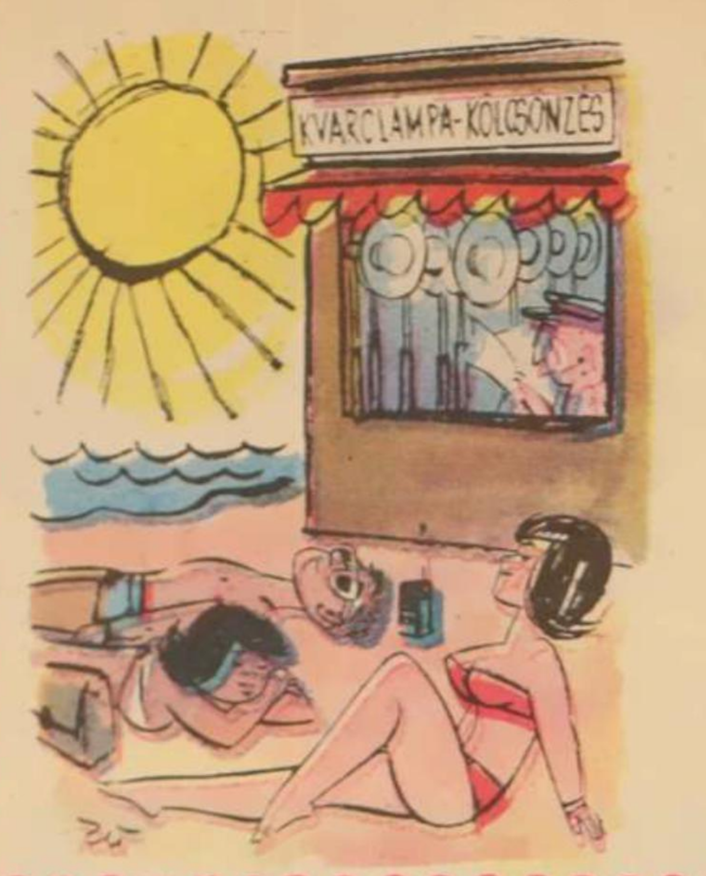
— Máris a tárgyra térek — mondta Hudák —, azonban ezzel kellett kezdenem, mert ez mindennek az alapja. A nők ugyanis ennek a nézetnek homlokegyenest az ellenkezőjét vallják.

— Ezt magam is így tapasz-

OTP-LAKÁS

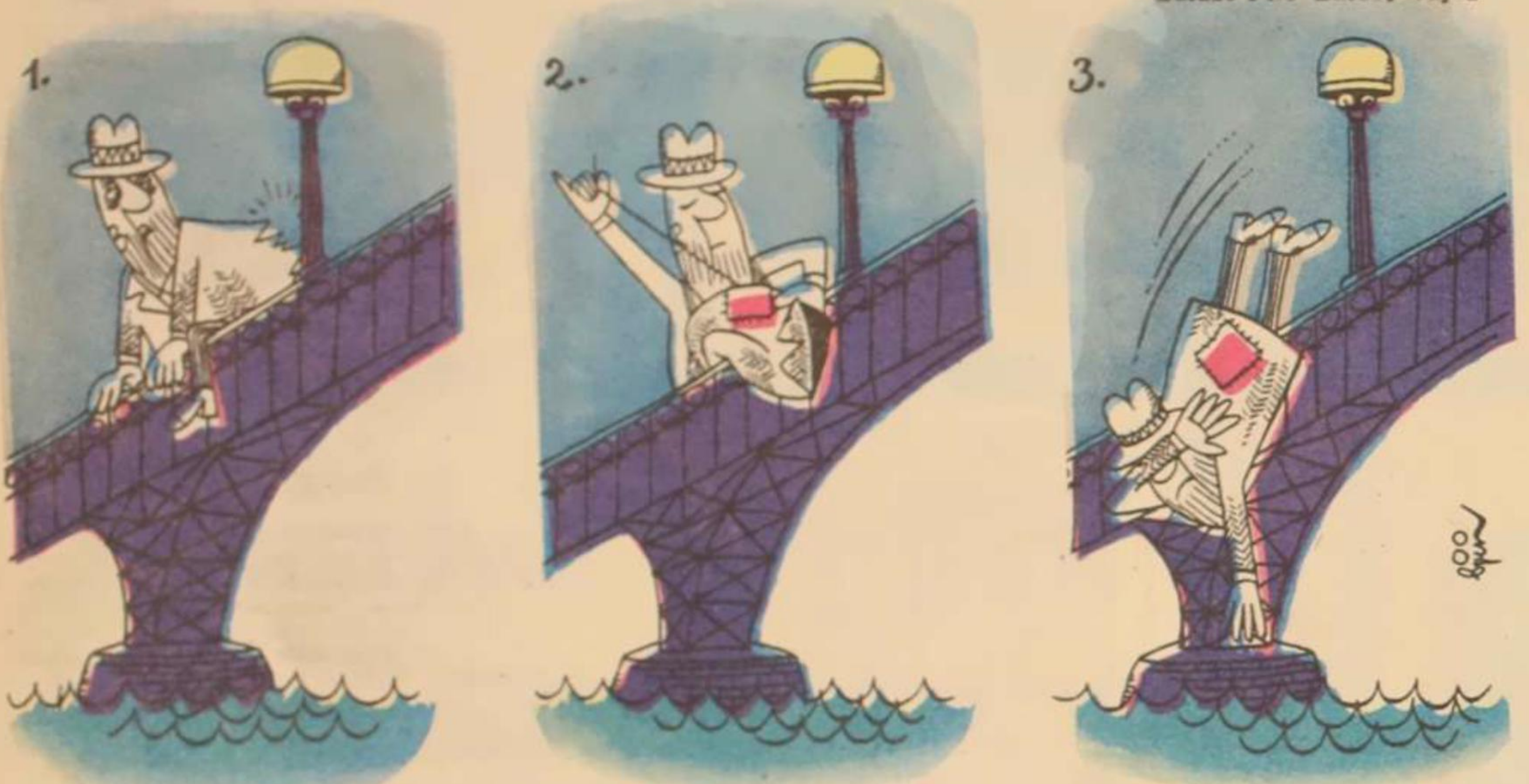

A PIACKUTATÁS CSÓDJE

PEDÁNS EMBER

Baldzs-Piri Baldzs rajza

Mese Nemtudomkáról

Nemtudomka híres volt, hogy
Soha semmit nem tudott,
És, ha nagyon faggatták, hát
Sírva-ríva elfutott.

Nemtudomka kétszer járta
Az első c-ét, gyerekek,
S midőn másodikba lépett,
Tízesztendős lehetett.

Nemtudomka egyszer aztán
Azt mondta, hogy nincs tovább,
S húsz évével otthagyta az
Általános iskolát.

Nemtudomka lakatos lett,
S bár jó mesterre akadt,
Négy év alatt sem jött rá, hogy
Miként nyílik egy lakat.

Nemtudomka nem leste el
A mesterség titkait,
Csak a mester lányát nézte,
A szemérmes kis Katit.

Nemtudomka kezét kérte,
Amit végül megkapott,
S csoda esett: első ízben
Nyitott fel egy lakatot.

Nemtudomka így jött rá, hogy
A házasság mily csudás,
S arra is, hogy nem kell hozzá
Sem iskola, sem tudás.

Zsombok Zoltán

FOTÓZZON A LUDASNAK!

Térzene

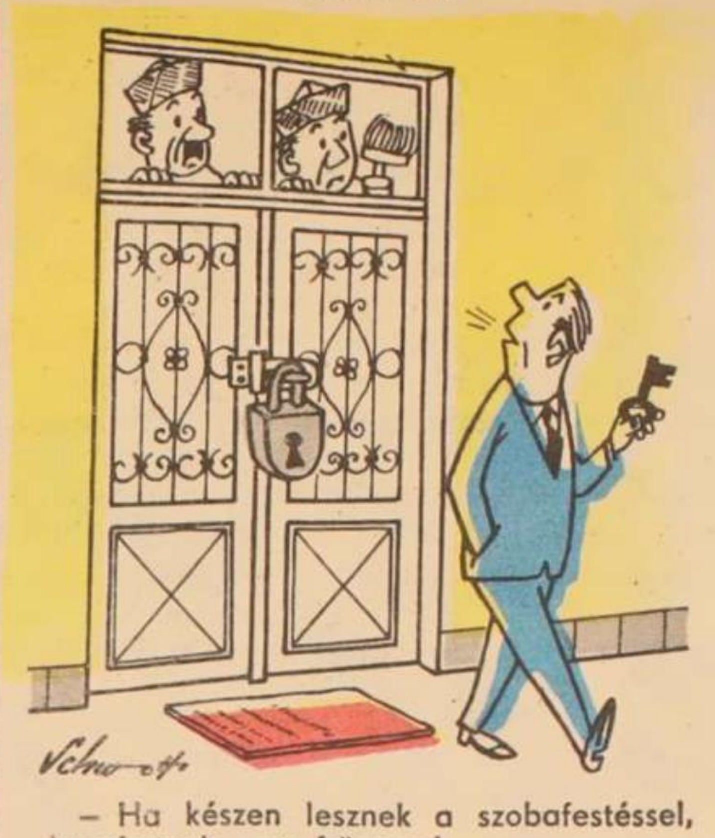
(Móra Gábor, Budapest)

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„A hévízi hébusz örömei" című cikkük nyomán több fontos intézkedést tettünk. A Keszthelyre érkező és onnan induló fontosabb vonatokhoz gyorsjáratot állítottunk be, amely mindössze egyszer áll meg Hévíz és Keszthely között. Külön gondot okozott az utasok poggyászának elszállítása: ennek megoldására a 15. sz. AKÖV két kisméretű teherautót állított forgalomba, biztosítva hozzá a rakodókat is.

Bukor Imre oszt. vez.
Autóközlekedési Tröszt

SERKENTŐ

– Ha készen lesznek a szobafestéssel, lemehetnek egy fröccsre!

ÖTÖS TALÁLAT

– És mit vesz a nyereményből, Kati néni?
– Veszek egy Trabantot és felmegyek Pestre karambolt csinálni...

SEGÍTSÉG

Várnai György rajza

GAVALLÉR

– Mancika, nem akar hozzám jönni feleségül?
– Nem!
– Kösz! Már úgy megijedtem!

NYÁRI SZÜNET

Foci Feri: Érdekes, milyen üres a stadion, pedig nincs is meccs!

A HÁZASSÁGSZÉDELGŐ

Nemrégen eszembe jutott, hogy tanulmányozni fogom a férfiak és a nők kapcsolatát, melyből nem egy alkalommal olyan esetek is származtak, melyek megsértették a jog és a társadalom törvényeit. Felkerestem ezért egy fegyházat, s arra kértem a parancsnokát, hozzon össze egy elítélttel, egy érdekes esettel, mely leleplezést nyert, s a vétkes most börtönben tölti megérdemelt büntetését.

— Van egy szélhámosom, — ajánlotta a parancsnok. — Nőktől, házassági ígérettel pénzeket csalt ki, s szemérmetlenségében odáig ment, hogy már az esküvőre való italt is megvetette a beugratott nőkkel. Amikor letartóztattuk, csupán pezsgőből hatszáz üveggel találtunk az éléskamrájában.

— Teli vannak az újságok ilyesfajta írásokkal a női hiszékenységről, — mondtam a parancsnoknak. — Talán ajánlhatna valami másféle esetet?

A parancsnok egy bigámistát ajánlott erre, ki két feleséggel lakott tíz éven át egy lakásban, s mindkét asszony úgy tudta, hogy a másik nő a férfi albérlője, kit nem tudnak kitenni a lakásból.

— Bigámistákról is sok törvényszéki riport készült már, — mondtam —, nincs a bigámistánál is érdekesebb elítéltje?

A parancsnok arca egyszerre felderült.

— Megvan a magának való eset —, szólt, s intett, hogy kövessem. — Beviszem magát egy szinegámistához!

Sohasem hallottam még ilyen nevű bűnesetről, de nem akartam a parancsnok előtt műveletlennek tűnni, kíváncsian mentem hát utána, s meglepetésem még csak fokozódott, midőn a cellában — melyet kinyitottak előttem — az én régi barátomat, Hudák Lajost találtam.

Szabadkozó mosollyal kínált hellyel maga mellett a priccsen, és így szólt:

— Nem tudtalak értesíteni, hogy mi történt velem, olyan gyorsan és hirtelen kellett bevonulnom ide, és innen tudod, eléggé nehézkes a barátokkal való érintkezés.

— De hát mi történt veled? — kérdeztem türelmetlenül. — És miféle bűnt követtél el? Tudtommal sohasem voltál nős, és semmi érzéked nem volt semmiféle szélhámossághoz!

Így is van, — mondta Hudák, és a hangjában egy kis büszkeség csendült ki, amint így folytatta: — Ha jól tudom, én vagyok az ország első szinegámistája! Ne hadonássz — mondta Hudák —, máris megmagyarázom, hogy mi rejlik e mögött. Van egy szivarod?

Rágyújtott, s azzal kezdte:

— Tudod jól, hogy kedvelem a női nemet, kivált a csinos és fiatalabb korú nők iránt vonzódom, anélkül azonban, hogy a családi élet szépségeivel szemben is fogékony lennék.

— Próbáld rövidebben kifejezni magad — mondtam Hudáknak. — Tudom, hogy te jelenleg időmilliomos vagy, de én szeretnék ma még moziba is menni. Ott tartottunk tehát, hogy te egy kópé vagy, mert a nők bezzeg kellenének neked, de a házasság, az már nem kellene. De ezért a nézetért még nem csuktak le senkit sem.

— Máris a tárgyra térek — mondta Hudák —, azonban ezzel kellett kezdenem, mert ez mindennek az alapja. A nők ugyanis ennek a nézetnek homlokegyenest az ellenkezőjét vallják.

— Ezt magam is így tapasztaltam, mondtam Hudáknak, — de mi következik ebből?

— Az, — felelte Hudák, — hogy nehéz elhárítani egy nő házassági szándékát, mert egy nő, előbb vagy utóbb, de férjhez akar menni. Könnyű neked, meg a hozzád hasonló nős férfiaknak, ha foglalkoztok egy nővel. Csak felmutatjátok a személyi igazolványotokat és azt mondjátok neki: kincsem, látod hogy nős vagyok, én boldogan elvennélek, de hát mit tehetek!? A feleségem semmi áron nem hajlandó elválni! Igaz, amit mondok?

— Nagy marhaság, amit mondasz, — mondtam, — de kétségtelenül van benne valami: egy nős ember valóban meg van védve attól, hogy feleségül vegyen valakit.

— Na látod, — szivarozott Hudák vadul. — De én, aki nőtlen vagyok, aki független vagyok, én olyan védtelenül állok, mint a bárány a farkasok közt! Engem mi véd meg a nők házassági szándékától?

— A saját magad bárgyúsága! — mondtam közvetlenül Hudáknak. — A lúdtalpad, meg az egész slemilséged.

— Én is ebben bíztam! — kiáltotta Hudák, és a szivar csutkáját gondosan elrejtette a priccs deszkája alatt. — Így hittem én is, — folytatta ismét —, de rosszul hittem! Amikor Lenke, megismerkedésünk féléves évfordulóján egyszerre csak megkérdezte, hogy mikor házasodunk össze, kétségbeesetten néztem rá, s azt mondtam: ne tréfáljon, ne gúnyoljon engem, a szegény ördögöt, aki még magát sem tudja tisztességesen eltartani. E szavakra Lenke sírva borult a vállamra, s azt mondta:

— Hát miért nem mondtad előbb, Lajos, hogy ezért nem akarod szóvá tenni a házasságunkat? Majd meglátod, te kis csacsi, hogy még félre is fogunk rakni a keresetünkből. Én nem a pénzedért szeretlek! Ezt mondta Lenke! Most adj még egy szivart, és rátérek Ilonkára!

— Ilonkának, amikor már nem tudtam kitérni a téma elől, szelíden megfogtam a kezét, s azt mondtam: ne kínozz szépségem! Te tizenkilenc éves vagy, én negyvenhat. Beteg és fáradt ember vagyok, te tettél csak fiatallá, néhány hónapon át. Én nem lehetek aljas, én nem lehetek ennyire önző, én nem köthetlek magam mellé. Ilonka nem szólt semmit, csak elment, s másnap letett az asztalra egy SZTK-leletet, szakorvosi vizsgálatról. Majd így szólt:

— Én betegebbb vagyok, mint te. Készen van a szívem, a lépem, eddig nem akartam mondani neked, de most már mindegy. Vegyél el életem alkonyán, kössél magad mellé erre a kevés időre!

Az emlékezéstől felindulva, Hudák az ablak rácsain át néhány mély lélegzetet vett, majd felindultan nézett rám:

— Érted most már, hogy nem volt választásom?! Szinegámiát kellett elkövetnem! El kellett hitetnem velük, hogy nős vagyok, házasság nélkül adtam ki magam nős embernek! Szinegámia! Vásároltam egy elefánt radírgumit, s a személyi igazolványomból, a megfelelő bejegyzéseket kitörölve, beírtam, hogy családi állapota: nős, felesége leánykori neve: Aggteleki Lujza. Ezt tettem, ezért vagyok itt, okirathamisításért. Ilonka ugyanis felfedezte, hogy a beírás hamis.

— És feljelentett, — tettem hozzá.

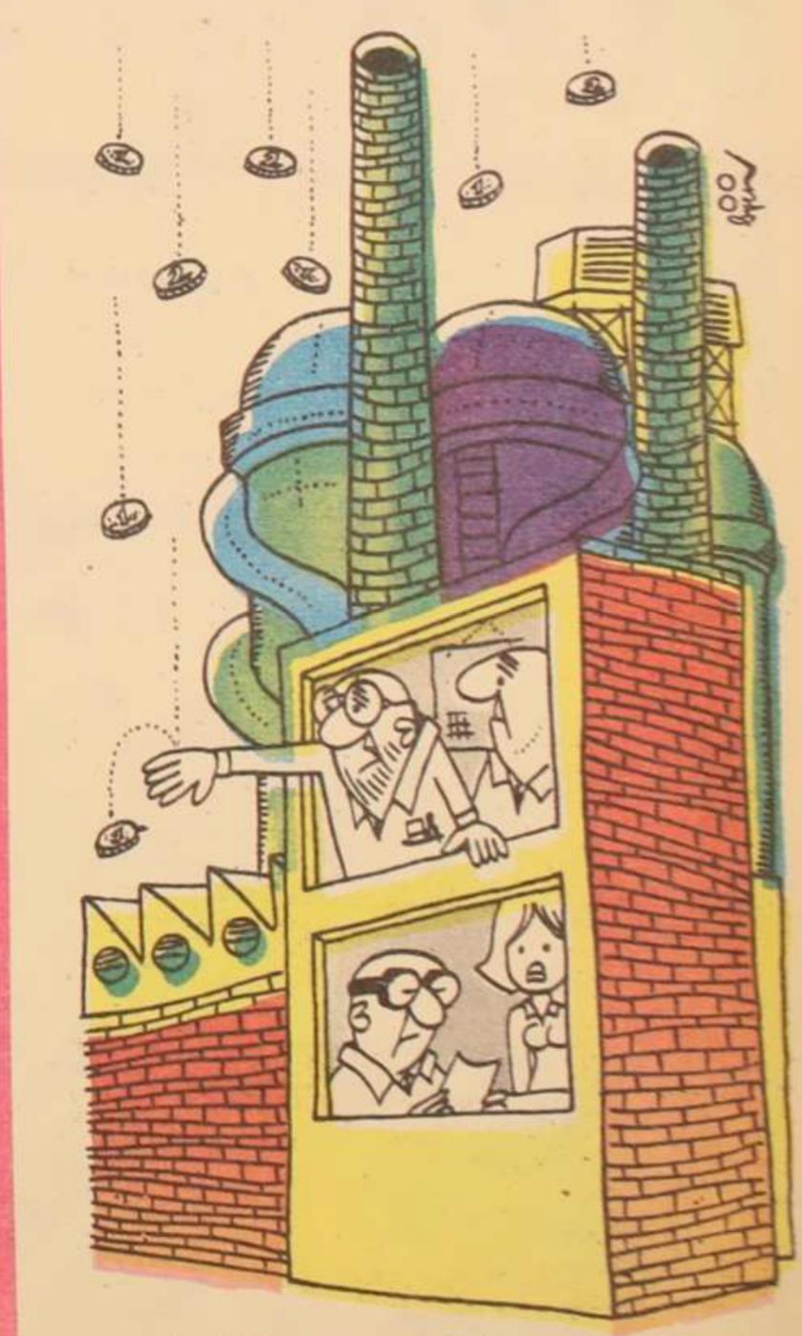
— Ördögot jelentett fel! — mondta Hudák. — Én jelentettem fel magamat! Hát nem érted? Nem volt más kiút a számomra!

Felugrott a cella priccséről és szenvedélyes hangon azt kiáltotta:

— A házasság helyett a szabadságot választottam!

Somogyi Pál

ASZÁLYOS ÉV

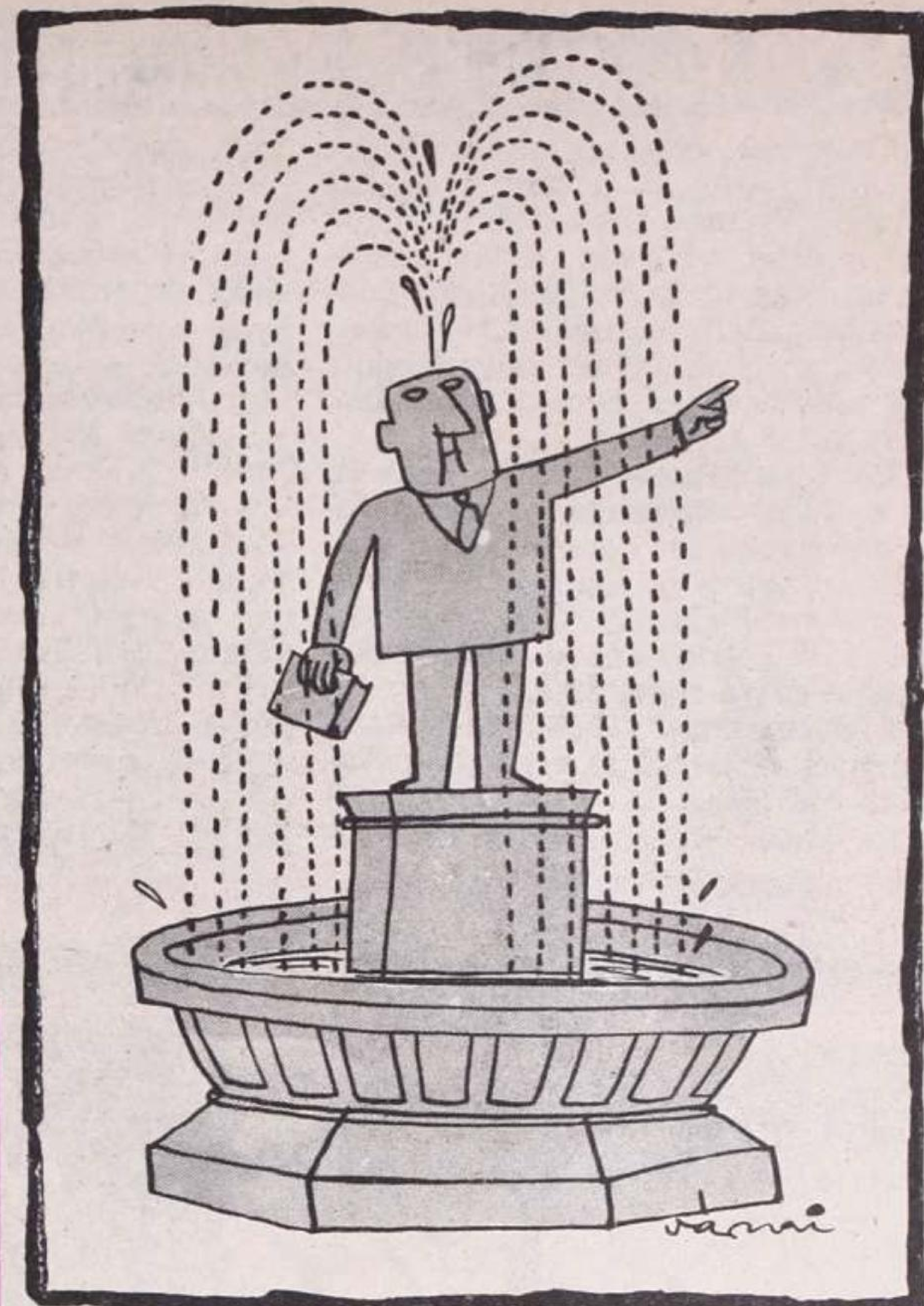

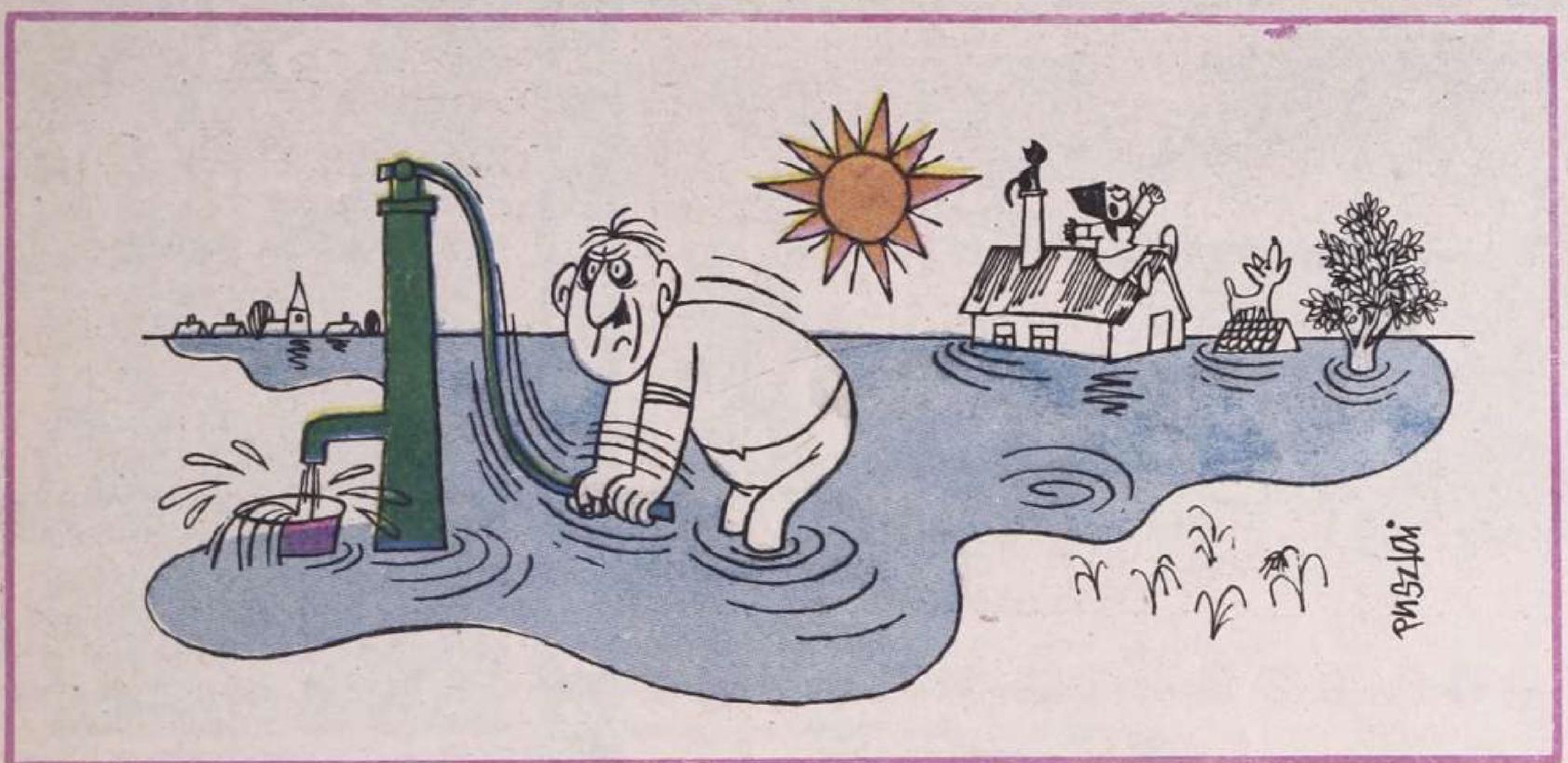
– Az idén mennyivel kevesebb állami kölcsön hullik!...

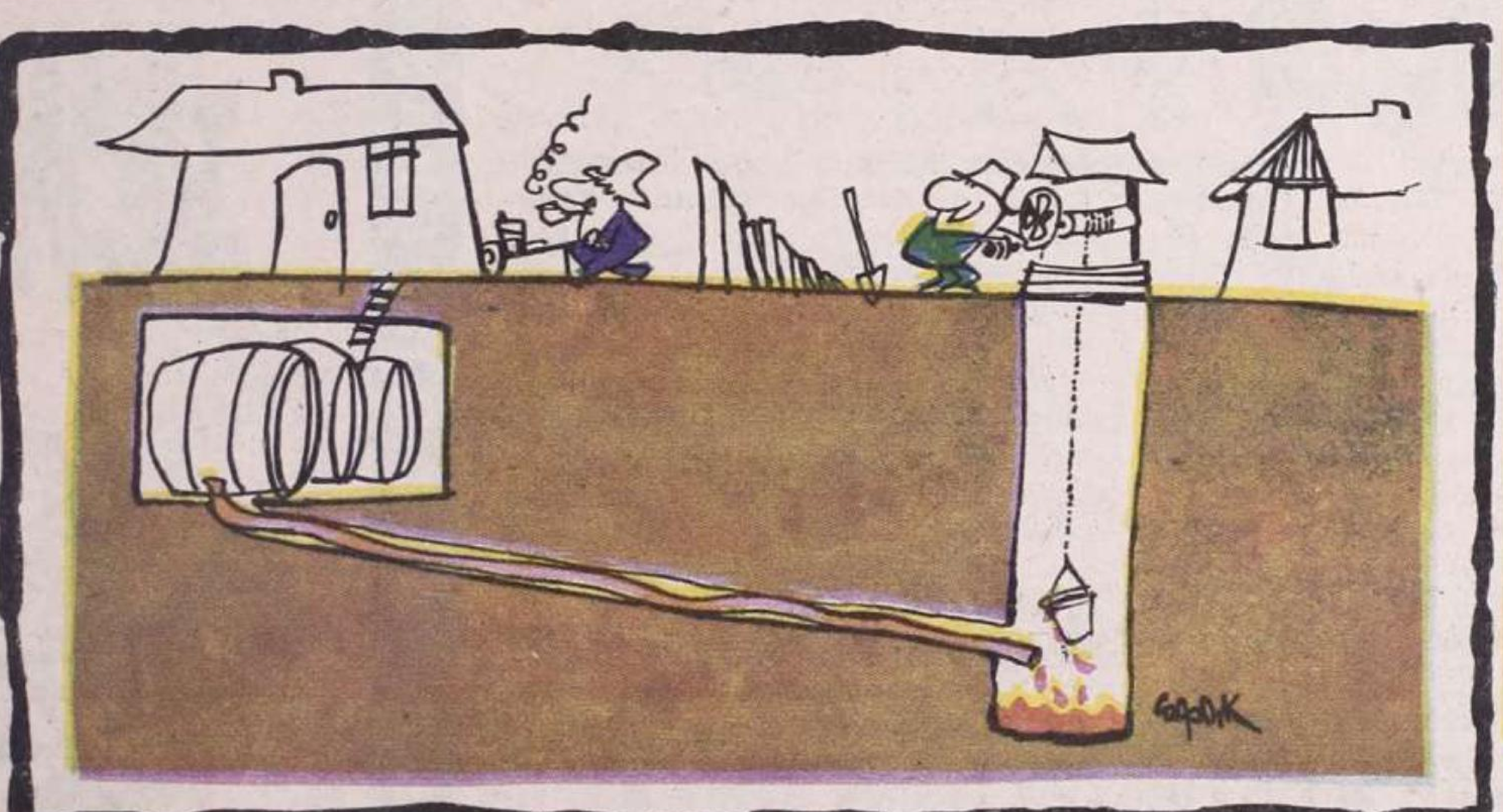
KÚT

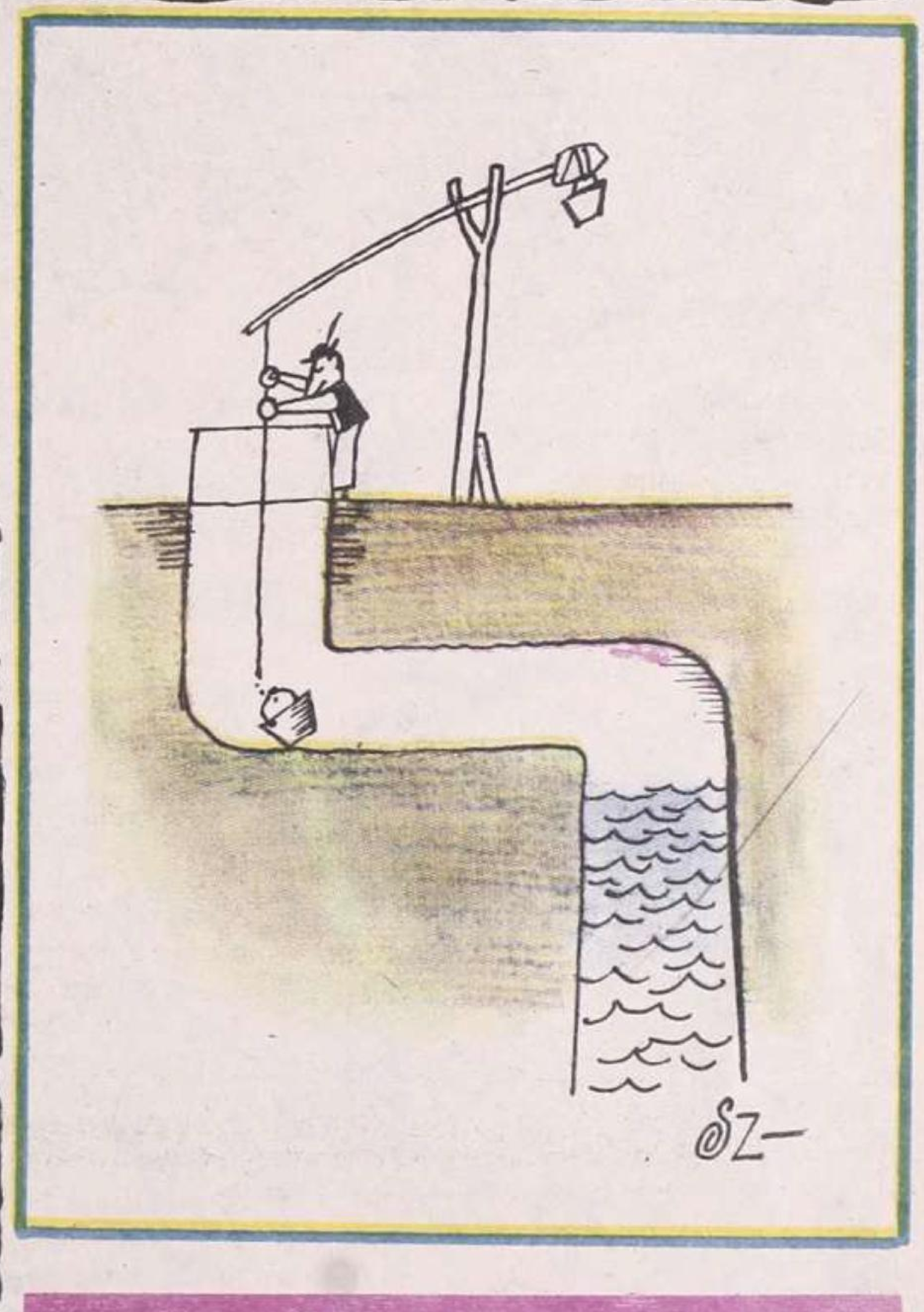
HEGEDŰS, VÁRNAI, PUSZTAI, SZŰR-SZABÓ, SAJDIK, BARÁT, BALÁZS-PIRI

The International Halandsistic ágynemű of Győr

Örömmel olvastam azt a terjedelmes hirdetést, amely a Kiváló Áruk Fóruma kitüntető címet nyert áruk névsorát közli; bizonyos, hogy az iparunk megbízhatóságába vetett fokozott hittel vásárolom meg az áruk bármelyikét, ha szükséges és anyagi fedezetem lesz valamelyikükre.

Csak az elnevezéseik — azokkal nem tudok egyetérteni. Nem vagyok híve a mindenáron való magyarázkodásnak. Nem örülök neki, hogy vendéglátóiparunk szemmel láthatólag eltolódik a tschardas-pussta-gatya romantikája felé, nem hirdetem, hogy Maria Callas félegyházi születésű és eredetileg Kalász Máriának hívták. Nem mondom azt, hogy Masztró Jani újpesti gyerek volt és, hogy Cimarosa, a tizennyolcadik század olasz zeneszerzője egy Csima Róza nevű csömöri mosónő törvénytelen gyermeke. Ellenben hiszem, hogy bizonyos árucikkek idegen hangzású neveinél — ha ugyanis nemzetközi forgalombahozatalára számítanak — valami kis helyet kellene szorítani logikának és ízlésnek.

Nem értem, miért hívják Rekordnak a szegedi halászlékockát és miért Notre Dame-nak a MOM-ban gyártott szemüvegkeretet? De mindez csekélység a Győri Textilipari Vállalat internacionális orgiájához képest. Kitüntetett gyártmányainak nevei ugyanis a következők: 1. „Savaria camping ágynemű". E latin szó ugyanis Szombathely római kori neve. Tehát egy győri árut egy másik városról neveznek el. Miért? 2. „Sonny camping ágynemű". Ez az angol szó kisfiút jelent. 3. „Ranett camping ágynemű." Ez a név az egyik legnemesebb almafajtánkat jelöli; a szakleírások szerint a ranett húsa szilárd, de puha. Itt tehát fel lehet tételezni a gyártók asszociációs játékát, lévén ágyneműjük is szilárd, de puha, talán még zamatos is. 4. „Raab ágynemű." No, ez talán a legtragikomikusabb. Raab tudvalevőleg Győr városának, illetve a Rába folyónak német neve, ami különösen a Bach-korszakban volt divatos. Mintha egy szegedi gyár azt hirdetné: Hordjon Theiss-alsónadrágot (Made in Szegedin).

Szánthó Dénes

MAGÁNÉLET NYÁRON

CAMPING-KALAND

Szegény jó Flóra

— Szóval megint a nyakadba varrta magát?! — A jámbor Szlemenits arcán olyan ádáz kifejezés uralkodott el, hogy felesége megijedt tőle.

— Ne légy szívtelen! — védekezett erőtlenül. — Mondtam, hogy Flórát én hívtam meg holnapra vacsorára. Megsajnáltam. Magánosan sírja át a vasárnapjait. Még főzni sincs kedve.

— Ismerem a módszerét! Nálad mindig beválik. Nálam nem! Én már láttam őt akkora libát cipelni a Fény utcából, hogy minden lépésnél össze akart esni a súlyától, míg sikerült ráakasztania valakire, aki hazáig vitte helyette. Ez is technikájához tartozik. Délután, mikor feljött hozzánk, a szeme még mámoros volt a töltött libanyak emlékétől. Veled azonban teát főzetett és almát reszeltetett a hiányos táplálkozás okozta gyomorszűkülete ellen.

— Miért utálod annyira szegényt? A légynek sem árt soha!

— A légynek nem. De azonkívül mindenkinek idegrohamot okoz. Akármit csinál, közveszélyes. A dátumokat, időpontokat elvből összecseréli. Véletlenül sem telefonál máskor, csak amikor zavar vele.

— Még nincs televíziós telefonja!

— Az nincs! — csattant fel a férje. — De félelmetes érzéke a tapintatlansághoz az van!

— Ha tudnád, mennyi baja van! Hallgatni is szörnyű!

— Azért menekülnek előle az ismerősei. Az a szerencsétlen Nahát Egon a múlt szombaton félóráig keringett egy hirdetőoszlop körül, hogy elkerülje, mégis a karjába szaladt. Esküszik rá, hogy esze ágában sem volt hazavinni ebédre, de Flóra fondorlatos módon erőszakot vett rajta és végül saját süllőadagján kívül Egon részét is átbűvölte a tányérjába. Délben megfürdött náluk, utána pedig kiengedte a bojlerből az egész forró vizet, mert elfelejtette bedugni a kádat.

— Flóra csak szeretetéhes. Annyira elhagyatott!

— Elhagyatott? A legtarhásabb nő Pesten! Még soha senki nem kapta rajta azon, hogy valami jó dolgot is elmondott magáról. René barátnőd mesélte, hogy tavaly találkozott vele az IKKA előtt. Egy svéd hűtőszekrényre szóló dollárcsekkel árult.

— René túloz!

— És mikor előttem váltotta ki a tizenkét találatos totószelvényét a bankban?! Nem vette észre, hogy mögötte állok, s még aznap kisírt belőled száz forintot a távollétemben, hogy boldogult nagyanyja burnótszelencéjét elhozhassa a zálogházból.

— Próbáld neki megbocsátani a holnapi estét, jó? — kérlelte az asszony. — Azért szóltam egy nappal előbb, hogy hozzászokj a gondolathoz és . . .

Csengettek.

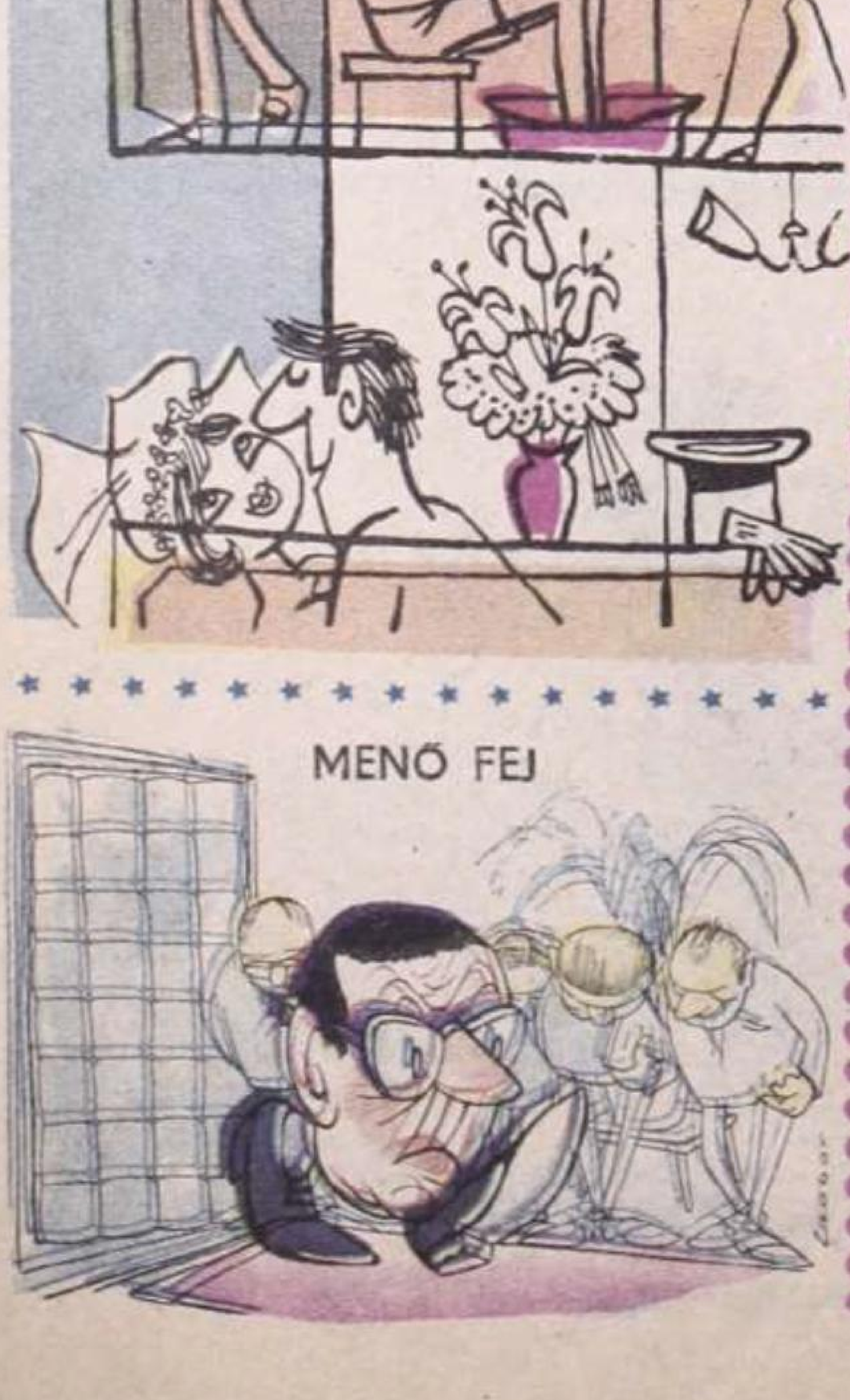
— Maradj csendben! Ne mozdulj! — súgta süvöltve Szlemenits. — Ez csak ő lehet.

— Ugyan! Szombat van. A szemetet szedik. — Szlemenitsné kisietett ajtót nyitni.

Flóra volt. Megérkezett a vasárnapi vacsorára.

Szepes Mária

MENŐ FEJ

ÉLELMES GYEREK

– Képzeld, anyu, felvettek a cirkuszhoz nyári munkára...

Pesti tudósítónktól

Öreg bácsik üldögélnek a Rákóczi tér padjain. Sakkoznak, olvasgatnak, beszélgetnek. Azt mondja az egyik bácsi:

— Tetszik tudni, az ember akkor kezdi észrevenni, hogy múlik az idő, amikor a szomszéd csecsemőnek megszületik az első unokája.

*

Ha lehet még fokozni a modern képzőművészet képtelenségét (abszurditását), akkor a következő tárlatújítást ajánlom:

A falakon keretben függjenek a nézők.

Akik bejönnek, azok a képek.

*

Besavanyodott agglegény mondja a barátjának:

— Nem csoda, hogy nőgyűlölő vagyok. Most olvastam, hogy tizenötezer fajta szúnyog van, s csak a nőstények csípnek.

f. l.

PÁRIZSI SZELETEK

A HALÁSZÓ MACSKA UTCÁJA MELLETT

Unottan sétál egy halászó macska,
nem érdekli őt semmi se;
(bár közel a Sorbonne és a Notre Dame)
sem politika, sem mise...

SZEXFILM

Éjfél, ősi kastély, berendezés: ampír,
egymás vérét szívja három pucér vampír...
Ők szívósan szívnak, nekem ezzel szembe',
elromlott porszívónk ötlik az eszembe...

PECH!

Kis filckutyát vettem kint a Szajna-parton,
itthon jöttem rá, hogy nem filc, sajna, karton...

NON STOP SZTRIPTÍZ A PIGALLE-ON

Domborodnak a hullámzó keblek,
egyik hölgy szőke, a másik veres,
a tulajnak is dagad a melle,
attól amit a kebleken keres...

TAKARÉKOSSÁG

Fiam főz: vegyünk egy nudista magazint,
okot adva ezzel nekem az aggályra,
rászólok hát nyersen: arra nem költünk pénzt,
majd otthon, fiacskám, kimész a Dagály-ra!

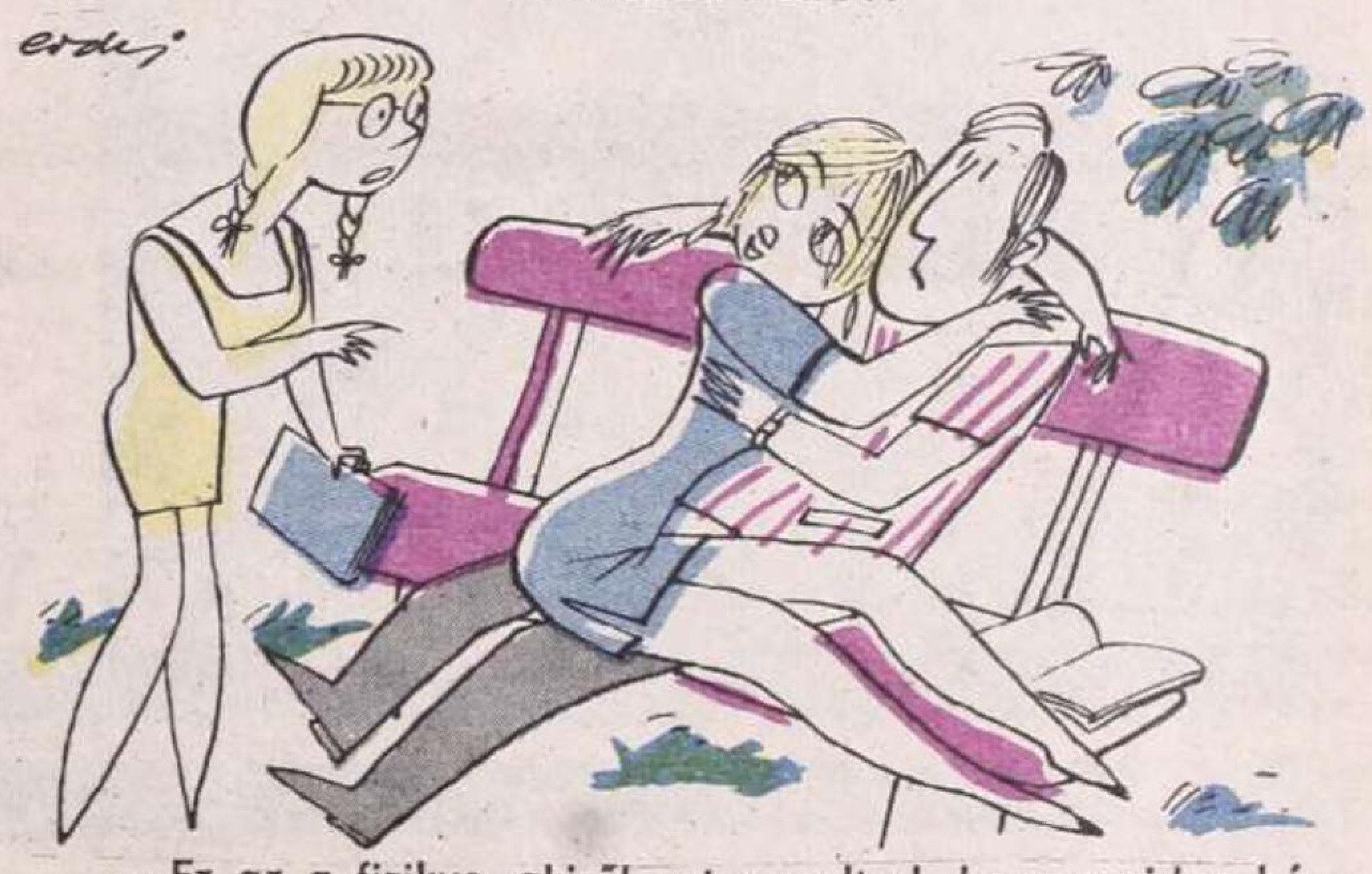
Szilágyi György

EXTÁZIS

– Orvost! Lenyelte a mikrofont!

PÓTVIZSGA ELŐTT

– Ez az a fizikus, akiről azt mondtad, hogy majd a hónod alá nyúl?

GONDOLATÉBRESZTŐ

– Most jut eszembe, szívem, főztél valamit a házinéninek?

HIBERNÁLÁS

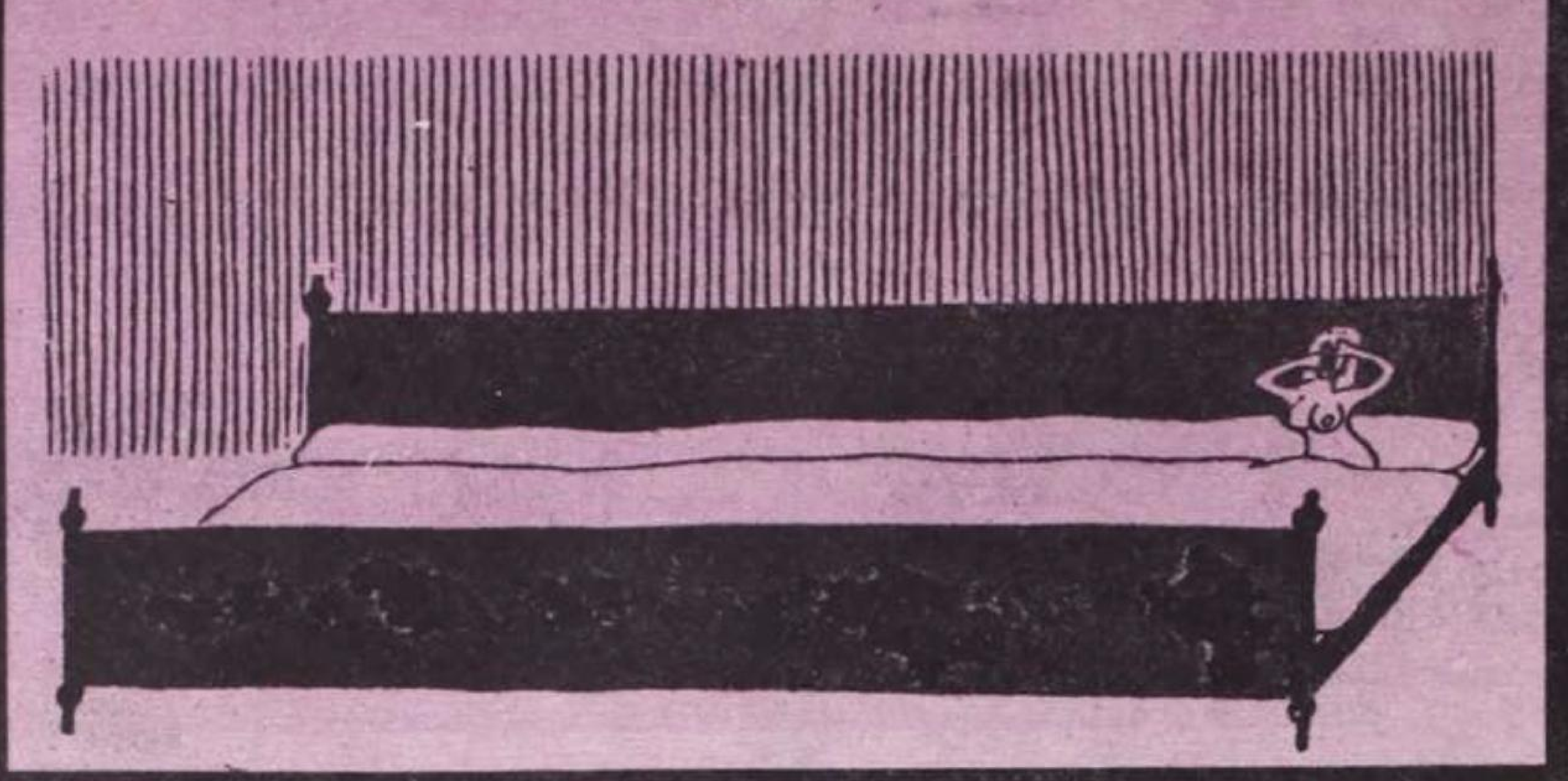

– Befagyasztatta magát, hogy még 3000-ben is ő legyen az igazgató!

IMPORT HUMOR

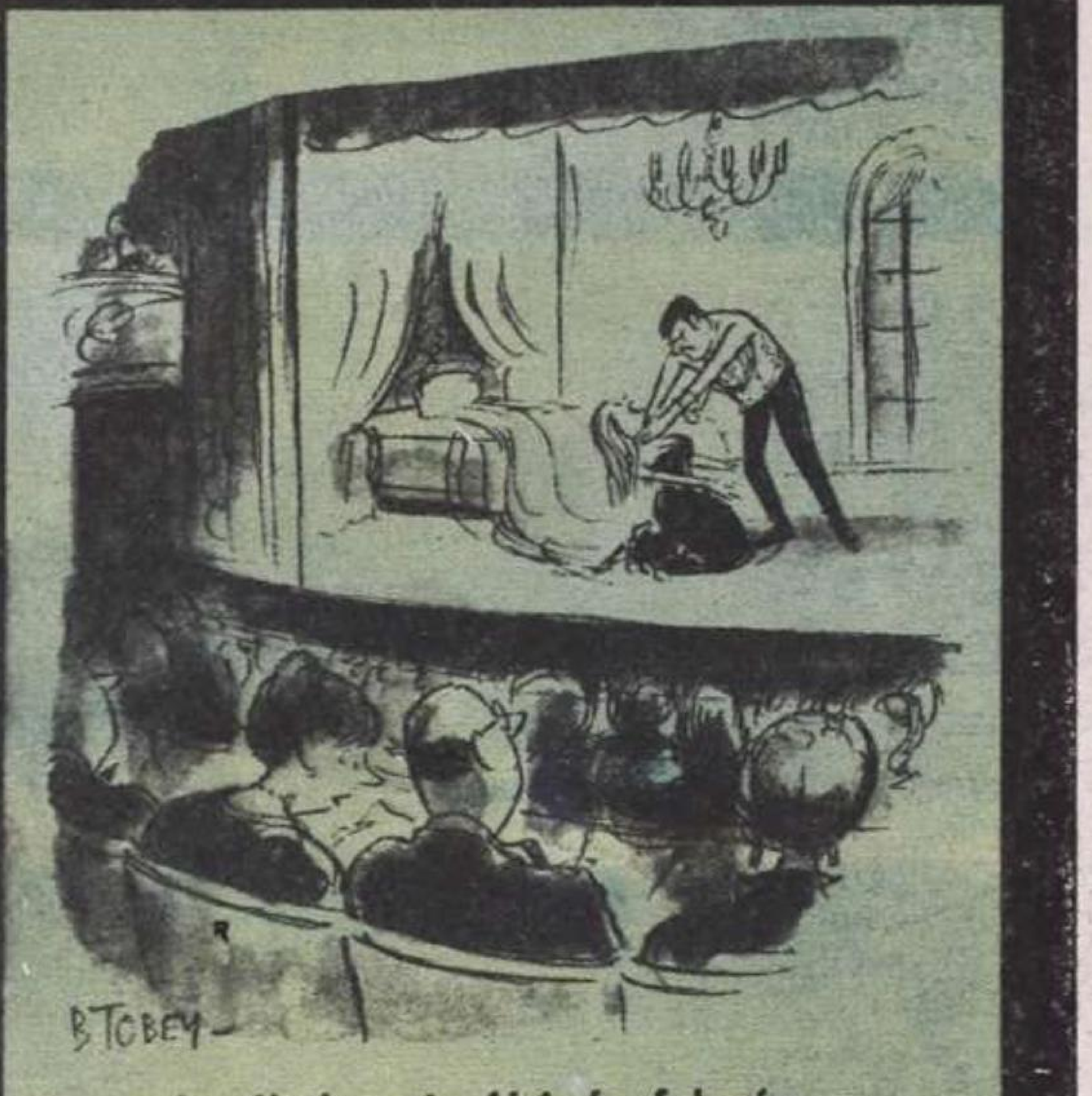
(Rajzok amerikai, csehszlovák és lengyel lapokból)

MAGÁNY

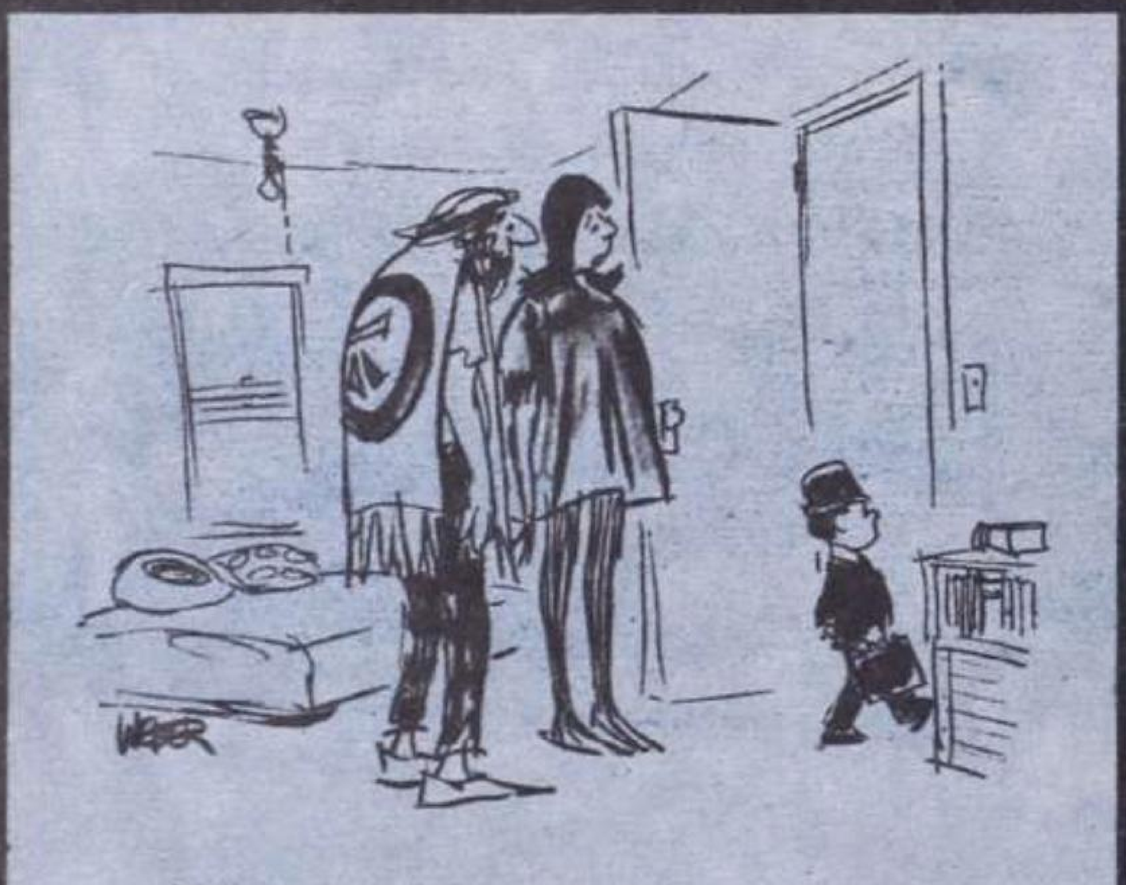

ÖNTÖMJÉNEZŐ

– Az életben is férj és feleség...

– Vajon hol hibáztuk el a nevelést?

A VÁLLALAT ELSŐ EMBERE

A POLTURA

Tegnap este kicsit sok körözöttes kenyeret ehettem vacsorára, mert elég furcsát álmodtam. Azt álmodtam, hogy valahol messze, messze, az óperenciás tengeren is túl akadt dolgom, cirka ott, ahol a kurtafarkú malac túr.

Hát amint sétafikálok az utcán, egyszercsak megpillantok a járdaszélen egy fényes rézpolturát. Felvegyem, ne vegyem, felvegyem, ne vegyem? Juszt se veszem fel! Nem érdemes. Már épp tovább akartam menni, amikor, mintha a földből nőtt volna ki, hirtelen elém toppant egy ütött-kopott gúnyájú anyóka:

— Miért nem veszed fel azt a rézpolturát, édes fiam? Talán félsz, hogy bepiszkítod vele a kezed? Vagy inkább lusta vagy lehajolni?!

— Rossz helyen kapiskál, öreganyám! Nincs értelme a strapának, ennyi az egész. Egy árva poltura, sajnos, aligha húz ki a slamasztikából momentán. Így áll a helyzet!

— Szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál és nem öreglánynak, mint a tiszteletlen mai fiatalok. Hálából elárulok neked egy nagy titkot: „POLTURÁBÓL LESZ A DÉNÁR!!!"

Azzal kézenfogott és bevezetett a háta mögött levő takaros kis üzletbe. Nem akármilyen boltocska volt ez, annyi szent! Vajból volt az ajtaja, sajtból a kilincse. A kirakatban meg akkora bödön tejföl díszelgett, hogy abból akár száz macska is meguzsonnázhatott volna. Hát még odabenn! Joghurtból volt a pult, kvargliból a panaszkönyv... Még a fülem is tátva maradt a meglepetéstől. S a töpörödött anyóka tüstént oktatni kezdett:

— Most pedig szépen elmagyarázom neked, hogyan lesz a polturából dénár! Vegyünk először valami egyszerűbb esetet. A liptói túró 2,60, a tehéntúró 1,20. Ha négy kiló, kissé érett liptóihoz gondosan hozzákeversz egy kiló tehéntúrót, a kutya sem veszi észre. Persze, a gyúrmát aztán 2,60-ért vesztegeted. Kézenfekvő a kombináció a jegyes tejjel is. Az úgynevezett jegyestej, amit a leendő anyák kapnak, olcsóbb, mint a kannatej, és minden nap előfordul, hogy pár liter megmarad belőle. Ezt zárás előtt eladom, de kannatejként. Hej, ezernyi apró fortélya van ám a mi mesterségünknek! Ha egy hétre elszegődnél hozzám amolyan kereskedelmi tanulófélének, szemedszád elállna a csodálkozástól. Például a mérleggel is lehet manipulálni többnyire egy-két dekácskát, meg az aprópénz-visszaadással is pár polturát. A lényeg, hogy nem szabad telhetetlennek lenni, hanem mindig csak arra kell gondolni: sok kicsi sokra megy, azaz polturából lesz a dénár. Érted már, fiam?

— Értem bizony, öreganyám, és köszönöm az irántam való jóságát. Ugyan, mivel rekompenzálhatom a tippekért, ha meg nem sértem vele, tudniillik nem szeretek idegenektől szívességet elfogadni ingyér.

— Tudod mit, mosd le az Opel-Rekordomat. Kinn áll az üzlet előtt.

Dalmáth Ferenc

LUDAS MATYI SZÍNPADA

Más a szín, más az élet

Angolos, faburkolatú nagyobb szoba, jobbra és a háttérben nehéz egyszárnyú tölgyfaajtókkal. A szoba közepén hosszú asztal, három székkel, a baloldalon könyvszekrény, a falakon néhány metszet. Két férfi ül egymással szemközt, az asztal alsó és felső végén, mindkettő előtt kéziratpapírok.

Szereplők: Férj: magas, erős, fekete. Vendég: magas, vékony, nagyon szőke. Feleség: szép.

FÉRJ *(minden szót tagolva):* ... és most végre rájöttem... Veled csalt meg.

VENDÉG *(megragadja az asztal két szélét és félig felemelkedik):* Velem?!... Meg vagy őrülve!... Honnan veszed ezt? *(Visszaül.)*

FÉRJ *(mintha nem is hallaná):* Két év óta a feleségem szeretője vagy.

VENDÉG *(magából kikelten):* Szemenszedett hazugság! Undok rágalom, ki beszélte be neked?

FÉRJ *(mint előbb):* Kertész, Szirtes, Fekete, Harkai és mások. De magam is igyekeztem meggyőződni róla.

VENDÉG *(fokozódó izgalommal):* Miről győződtél meg...?

FÉRJ: Arról, hogy két éve viszonyotok van.

VENDÉG *(felugrik):* Hát én ezt nem hallgatom tovább. *(Az ajtóhoz lép, de hiába rázza a kilincset, az ajtó zárva van.)*

FÉRJ: Rázhatod. Kis hülye. Itt a kulcs. *(Maga elé dobja az asztalra és egy revolvert tesz melléje.)*

VENDÉG *(az ajtóhoz tapadva rémülten nézi a revolvert):* Mit.. akarsz... tőlem?... Esküszöm..

FÉRJ: Esküdj, közben én végzek veled. *(Feláll és négy méterről célba veszi a Vendég fejét.)*

VENDÉG *(eszeveszett félelmében üti, rúgja az ajtót):* Segítség! Gyilkos! Se-gít-ség!

FÉRJ: Ordíthatsz, egyedül vagyunk a házban.

VENDÉG *(végső kétségbeesésében az asztalra veti magát, a revolvert akarja megszerezni, de a Férj az ajtó felé löki az asztalt és vele a Vendéget. Ismét az ajtóhoz tapad és iszonyattal nézi a fegyvert):* Segítség!... Gyilkos!

FÉRJ: Meghalsz, kutya. *(Elsüti a revolvert. A vendég az ajtóhoz dőlve lassan a földre rogy. Most a hátsó ajtón belép a Feleség, a Vendég felpattan és a ruháját porolja.)*

FELESÉG: Legközelebb próbáljatok a színházban. Felveritek az egész házat. Jó, hogy nem ágyúznak ebben a darabban.

FÉRJ: Ugyan ne idegesíts te is. Elég bajom van ezzel a tehetségtelen alakkal. Egyetlen néző sem fogja elhinni, hogy el tudja csábítani a barátja feleségét. Az első felvonásban úgy vallott szerelmet, mintha taggyűlésen szónokolna. Ha nő lennék, nem tudnék ránézni. *(Bosszúsan az asztalra dobja a revolvert.)* Megyek fürdeni. *(Kimegy, becsapja az ajtót.)*

FELESÉG *(pillanatig szótlanul nézi a kényszeredetten mosolygó Vendéget):* Ha a férjem nem hurcol magával próbálni, ma sem dugtad volna ide a képed.

VENDÉG *(az ajtóra pillant majd a Feleséghez lép és megcsókolja a nyakát):* Minden időmet lefoglalja ez a vacak darab és a férjed agyonkínoz. *(Átöleli a Feleséget.)* Feljössz hozzám délután?

FELESÉG: *(játszik):* Talán.

VENDÉG: És rám tudsz majd nézni?

FELESÉG: Nem!... Be fogom hunyni a szemem.

Kőműves Imre

ÁBRÁNDOZÁS

– Amikor megismertelek, mennyivel kevesebb pötty fért el a ruhádon...

27. sz. rejtvényünk megfejtése:

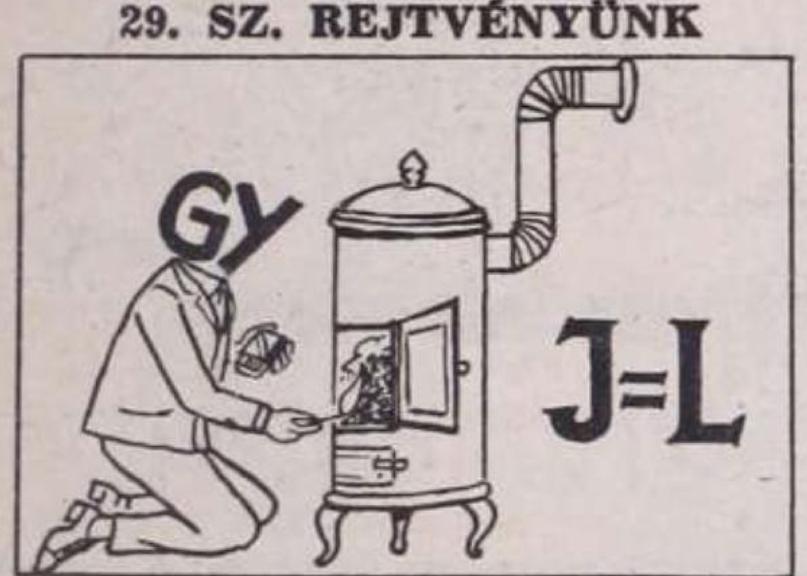

Ez a vég kezdete

A 100 forintos díjak nyertesei:

Ágh György, Budapest, X., Jászberényi u. 1. Köves Ferenc, Budapest, VI., Szinyei Merse u. 22. Czitrom Ferenc, Budapest, XIII., Mór u. 8.

29. SZ. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb július 26-ig kell postára adni kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.

Kicsi ország – nagy történelem IV.

FINNUGOROK

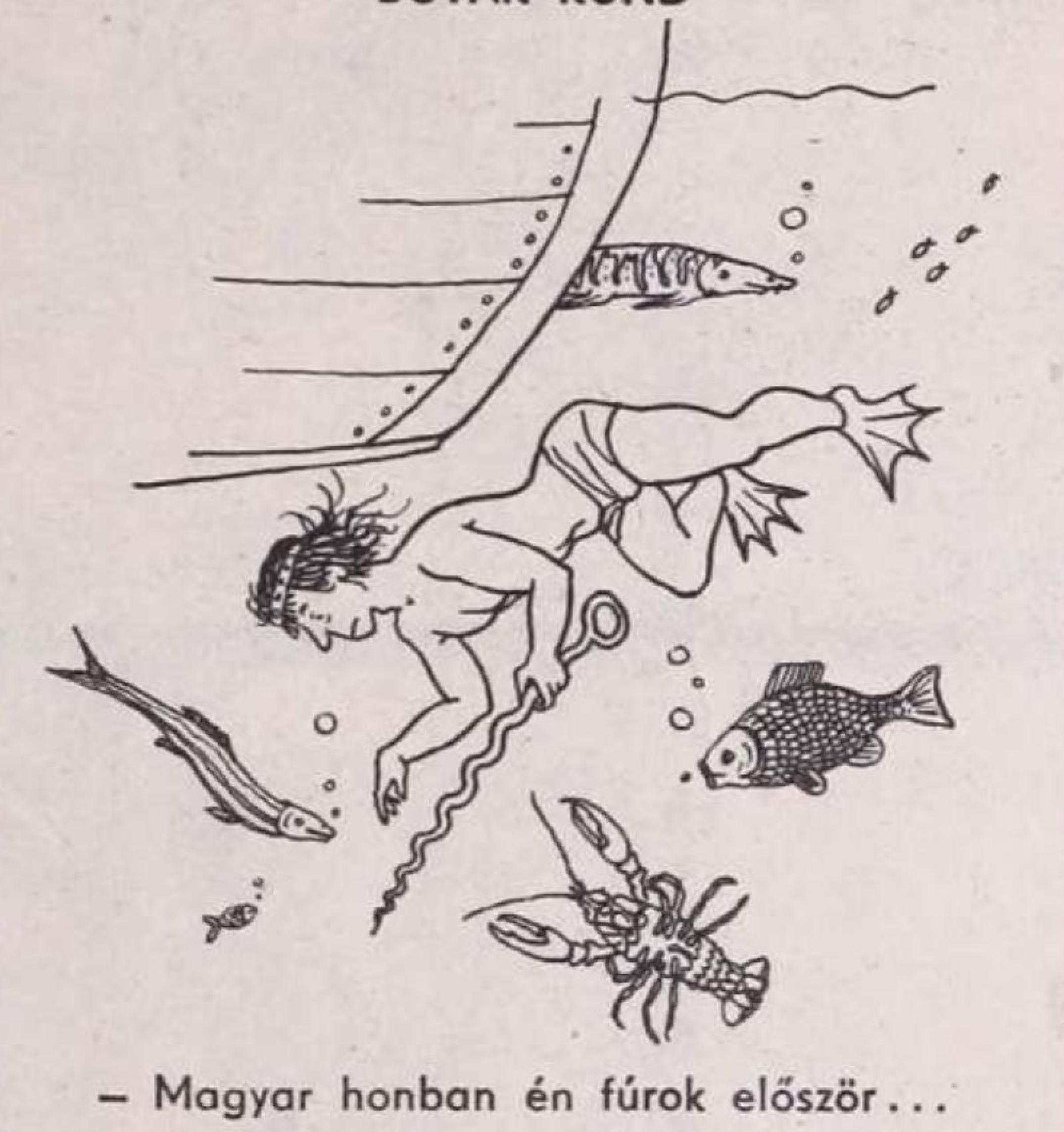
– Nini, a kedves nyelvrokonok!

KIRÁLYI BESZÉD

– Előre hát, a feudalizmus teljes győzelméért!

BÚVÁR KUND

– Magyar honban én fúrok először...

KÖNYVES KÁLMÁN ÉS A BOSZORKÁNYOK

– De mi a biztosíték arra, hogy tényleg takarítónő?

(Brenner György rajzai)

Kedves Ludas!

Merengve üldögélek a strandmedence szélén, s figyelem a vízben hancúrozókat. A vidám társaság egy nagyon csinos női személyből, s néhány férfiúból áll. Azzal szórakoznak, hogy a víz fölé aggatott pólókaput igyekeznek felugorva megérinteni. Utolsónak a hölgytag indul, nagy lendülettel, de nemcsak a vízből ugrik ki, hanem a melltartójából is.

Felfigyel a látványosságra két, parton tanyázó ifjú is. S szól az egyik lelkesen:

— Odanézz! Klassz, mi? Gyere, hátha meg lehet ismerkedni vele!

— Elment az eszed? Hisz ott a férje is!

— Te ismered őket?

— Nem én.

— Akkor honnan tudod, hogy a férje is itt van?

— Egyszerű. Amikor a nőnek leesett a fürdőruhája, minden férfi odanézett, egy kivétellel. Aki nem nézett oda, az lehet a férje.

(g. sz. j.)

A Római-part egyes útszakaszain kicserélték a közvilágítási lámpákban az égőket. Ez igen hasznos és üdvös cselekedet volt, most legalább este is jobban látszanak az oszlopok tövében heverésző dobozok. A szerelők ugyanis, miután az új égőt gondosan becsavarták a foglalatba, a dobozát lezseren ledobálták az oszlop tövébe. Ludaskám, ha régebbi híres tisztasági mozgalmadból maradt volna vissza egy „érdemes szemetelő” jelvény, utald ki ezeknek a derék férfiaknak!

N. I.
Budapest

Az Esti Hírlapban így büszkélkedett nemrég a *Gyárkémény, Kazán-, Kemenceépítő, Hő- és Savszigetelő Vállalat* (azé a lányom keze és a fele királyságom, aki ezt a nevet első hallásra megjegyzi!) igazgatója: „Csak kéményből *több mint ezret, 38 ezer kilométernyit* építettünk már...”

Jogos a büszkeség! Számoljunk csak utána! A „több mint ezer” kéményt vegyük mondjuk egyszáznak, ezzel osszuk el a 38 ezer kilométert: kiderül, hogy átlagosan 34 és fél kilométer a Gyárkémény Ésatöbbi Vállalat által épített kéménytornyok magassága.

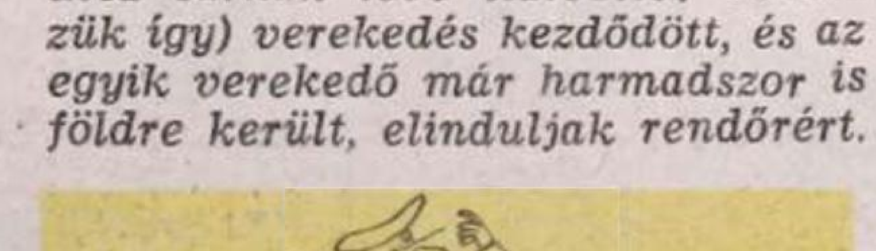
Emellett még a világ legmagasabb antennatornyai is eltörpülnek. Ez világcsúcs!

Hacsak nem erős hátszélben jegyezte a tudósító az adatokat.

Mert akkor nem hitelesíthető.

(r.)

Az emberek nemtörődömségét a cigányprímás halálával kapcsolatban a rádió, a tévé és a lapok egy aránt a fejünkhöz vágták. Ez indított arra, hogy amikor július 1-én délután 5 órakor az Eötvös Szalonban (az Eötvös és a Szófia utca sarkán levő italboltot becézzük így) verekedés kezdődött, és az egyik verekedő már harmadszor is földre került, elindultam rendőrért.

Az első rendőr, akinek szóltam, épp a Majakovszkij utca és a Körút sarkán figyelte, hogy az emberek előírásszerűen közlekednek-e. Szerencsére még a verekedést is meg tudtam mutatni neki, mert az akkor már a Körút sarkán folyt. Udvariasan közölte, hogy ő közlekedési rendőr, a helyét nem hagyhatja el, de javasolja, szaladjak el a 3 percre levő Kürt utcai kapitányságra.

Elmentem. A kapuban két rendőr állt, meghallgattak, majd ugyancsak udvariasan közölték, hogy nem illetékesek, mert ez a VII. kerületi kapitányság, a bunyó pedig a VI. kerületben folyik. Hívjam fel telefonon a 07-et, jelentsem ott.

Még jó, hogy nem azt kérték: írásban közöljem a bejelenteni valómat!

Dr. N. B.
Budapest

Hármat lehet találni: mi célt szolgál a képen látható kis műintézet?

Ne tessenek elhamarkodni a választ: nem az, aminek első pillanatra tetszik!

Szabad a gazda?

Ez a balatonfüredi Lóczy-barlang pénztárfülkéje.

Ugye nem gondolták volna?

S. A.
Budapest

PAPIRRUHA

Várnai György rajza

– Ne haragudj, csak fel akarok jegyezni valamit, nehogy elfelejtsem!

Bontásból maradt

CINIKUS-JELÖLT

Az élet olyan, mint egy maszkarád.
Csakhogy nem illik minden maszka – rád.

IDŐSZERŰSÍTÉS

Amit szabad az ökörnek,
engedtessék meg Jupiternek.

EGY KÖLTŐRE

Világítótorony veszett el benne
– olyan sűrű volt fejében a köd.

SZŐR

Ha van szakember, szakterület, szaknyelv,
miért ne lehetne szakállam is?

Gyárfás Endre

ÚJ FILM

– Sajnos, most nincs egyetlen filmfesztivál sem, kénytelenek vagyunk a közönségnek dolgozni...

ALAKUL A VÁLLALATI ZENEKAR

– Ha maga dobra veri, én kikürtölöm...

ÚJ FÉRFIDIVAT

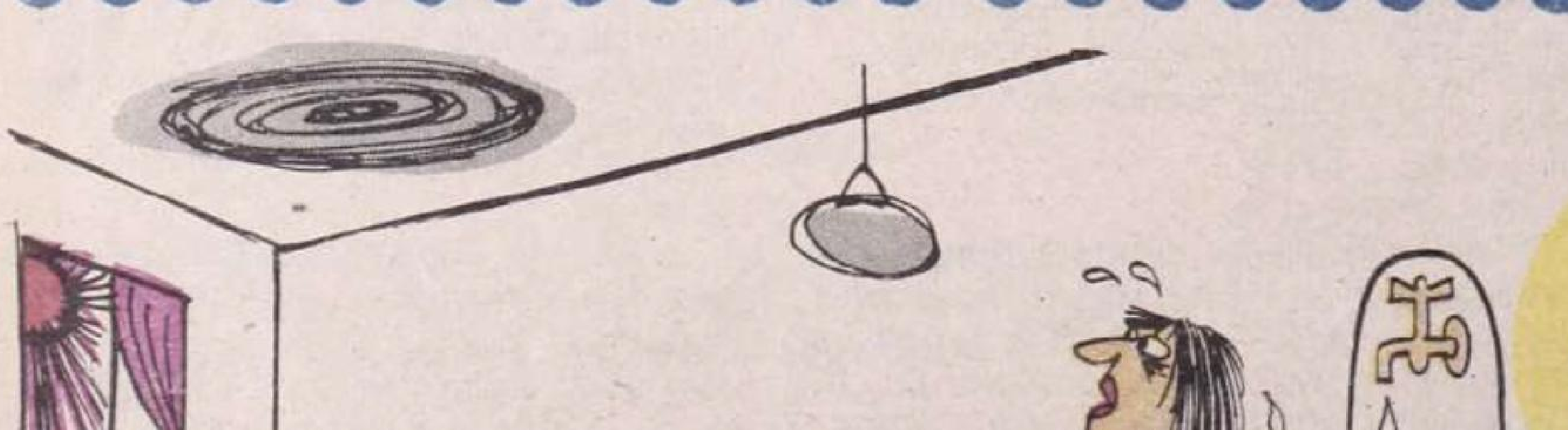
Gyakran érte a férfidivatot az a vád, hogy maradi, alig változik, s szemben a női divattal, a megszokott hagyományokhoz ragaszkodik. Az angol Barry Cary, az ismert angol tánc-dal-szakember – mint a fenti fénykép bizonyítja – változatosságot tudott belevinni a leghagyományosabbnak látszó angol öltözékbe is.

„IMPRESSZÁRIÓ" GARÁZDÁLKODOTT A ROYAL-BAN

– Pont most utasították ki az országból, amikor én kerültem volna sorra!...

VÍZHIÁNY

– Micsoda pech, még a beázást is megjavították...

LUDAS MATYI – SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100, *142–220. – Árusítja a Magyar Posta – INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában – 68.03067/2 – Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. – F. v.: Bolgár Imre